

TAKSİM DEVİRİM ÖZGÜRLÜK!

Taksim Meydanı birkaç gün önceden getirilen bariyerlerle kaplanmış, 1 Mayıs sabah saatlerinde “kuş uçmayacak” şekilde ablukaya alınmıştı. Gerilimli bir bekleyiş vardı meydana.

Çok geçmedi. Taksim Meydanı'nda Mücadele Birliği okuru iki kadın, “Mücadele Birliği Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emeğin Olacak” pankartı açarak “Yaşasın 1 Mayıs” sloganı atmaya başlamıştı bile. Onca engel, onca bariyer, onca polis... yine kar etmedi devrimci iradeye. Devrimci cüret bir kere daha açtı yolunu.

MÜCADELE BİRLİĞİ GAZETESİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

10 - 24 Mayıs 2017 / S 024 / 1 TL

DENİZ İSYAN DEVİRİM!

Öyle bir ufka vardı ki kavga, sonucu artık cüretkar atılımlar belirleyecek. Zaferi göze alan, burjuva düzenle her türlü köprüyü atan çıkışlar belirleyecek. Tek sözle Denizlerin cüreti ile ileri atılanlar belirleyecek.

İdamlarının üzerinden 45 yıl geçti. Denizler kent kent, sokak sokak büyüdü. Halk Denizleşti. Her yer Deniz oldu.

Denizleri anmak, “nehirler gibi aka aka” çoğalmak demek. Denizleri anmak, yaşama onlar gibi bakmak, onlar gibi savaşmak demek. Denizleri anmak, onların düşlerine bugün de sahip çıkmak,

ellerimizin ve beynimizin tüm hünerini onlar gibi devrime adanmak demek.

Denizleri anmak, devrimin dünden bugüne köprüsü olmak, “Geleceğe ölümsüz köprüler kurmak” demek. Denizleri anmak, onların yarattıkları değerleri sahiplenmek, insanlığın yüce çıkarları için durmadan, dinlenmeden çalışmak, mücadele etmek demek.

Denizleri anmak, onların sahip oldukları devrimci kültürle yoğrulmak demek. Denizleri anmak, onlar gibi halkın

çinde olmak, derinlere kök salmak demek. Denizleri anmak, onlar gibi baş eğmemek, akıntıya karşı yüzme demek.

Denizleri anmak, “merhaba isyan” demek. Denizleri anmak, “alışkanlıkların gücü”nü yenmek, “geçmişin ölü elini kırmak” demek.

Şimdi milyonlar halinde devrime akma zamanıdır. Milyonlar halinde dünyayı değiştirme zamanıdır. Dünyayı işçi sınıfının yaratıcı ellerine alma zamanıdır. Kürt halkının özgürlük çığlığının zafer çığlığına dönüşme zamanıdır. Zindanları yıkıp tutsakları özgürleştirme zamanıdır.

Zincirlerimizden başka kaybedecek hiçbir şeyimiz yok. Kazanacağımız koskoca bir dünya var. O halde ellerimizi, yüreklerimizi ve seslerimizi birleştirelim.

Gün artık bizimdir.

Denizlerin yoldaşlarıdır...

Gün artık Deniz olma günüdür...

İsyan ve devrim günüdür...

>>Editör...

CÜRET...
GESARET...

Sokaklarda devrimci bir söylem var. Sıradan insanlar üzerinde devrimci bir ruh hali hakim. Referandum öncesinde, sürecinde ve sonrasında bu gerçeği somut biçimde hissetmek mümkündür. Referandum ve sonucu bu durumu değiştirmede. Aksine, kitlelere hakim olan bu havayı şimdi her adımda hissedebiliriz.

1 Mayıs, hem bu gerçeği hem de buna olan ihtiyacı ortaya koydu. Bu yılın 1 Mayıs'ında, her yıl olduğu gibi, yine iki 1 Mayıs vardı.

3

Devrimin Çıkarları

C.Dağlı

2

Savaşta Motivasyon Ve Disiplin

Umut Güneş

5

Genel Olanla
Asıl Olanın Bağı

Özgür Güven

8

Taksim'e Çıkmanın
Tam Zamanı

İ.Cevat Çetiner

10

DEVİRİMİN ÇIKARLARI

BAŞYAZI

C. Dağlı

Ücretli-emek sömürüsünün yoğunlaşması, sermayenin büyümesi ve merkezleşmesiyle birlikte, emeğin sermayeye bağımlılığı ve sermayenin emek üzerindeki boyunduruğu daha da güçlendi. Bugüne kadar, işçilerin başkaldırlarına yol açan, sermayenin emek üzerindeki boyunduruğu, günümüzde en isyan ettirici noktaya gelmiştir.

Kapitalist devletin görevi ücretli emek sömürüsünün koşullarını sağlamaktır. Onun görevi, emeğin sermayeye köleliğini güvenceye almaktır. Devlet bunu baskı yoluyla yapar. Burjuvazinin çıkar sağlaması, kamusal uzlaşmaya değil, esas olarak zora dayanır. Sömürücü sınıfın zora başvurmadan gelişme gösterdiği nerede görülmüş.

Bunun yanında burjuvazi, karşıtının, emekçi sınıfın desteğine başvurmak zorunda kalır. Bu zorunluluk, halk kitlelerinin çağımızda geldiği yerden ileri geliyor. Emekçi yığınlar sadece nüfusun büyük çoğunluğu değil; çağımızın en etkin gücüdür. Her burjuva çevre böylesine kalabalık ve etkin bir kitleyi yanında görmek ister.

Sömürücü sınıf geniş kitlelerin desteğini nasıl sağlayabilir? Diğer şeylerin yanında, kendi çıkarlarını, toplumun çıkarına olduğunu söyleyerek sağlar bunu. Burjuvazi, burjuva toplumun ilk doğuşu sırasında, yani feodal topluma karşı başvurduğu devrimde kendi hedeflerini tüm halkın da hedefleri olduğuna inanarak inandırarak, onları yanına çekti. Giderek durum tamamen değişse de, burjuvazi buna yine de başvurma gereği duyar.

Egemen sömürücü sınıfın kamuoyu desteğine başvurması, sınıflar arasında bir "toplum sözleşmesi" yapıldığı anlamına gelmez. Aralarında uzlaşmaz çelişkiler olan, çıkarları birbirine karşıt sınıflar arasında bir sözleşme yapılamaz. Burjuva toplum varlığını toplum sözleşmesine değil, sınıf savaşına dayandırıyor. Karşıtların birliği sözleşmeye dayanan bir birlik değil, karşıtların mücadelesine dayanan bir birliktir.

Burjuvazinin, toplumun desteğine başvurma gereğini duyması, çıkar elde etmek için değil; elde ettiği çıkarlarını güven altına almak içindir. Ezilen ve sömürülen kitleleri ve onların önderliğini, parlamento, anket, ortak toplantılar vb. yolla ne kadar yanına çekerse, sınıf egemenliğini, sınıf çıkarlarını, sınıf düzenini ve ayrıcalıklarını o denli güvence altına almış olur.

Burjuvazi, kendi çıkarları, kerndi kararları ve kendi politikaları yönünde bir kamuoyu yaratmak için kitlelere gider. Şurası çok net; önceden kendisi tarafından belirlenmiş politikaları ve kararlarla kamuoyunu yönlendirir ve kendi yönünde sonuçlar elde etmek için hareket eder.

Ister anket yoluyla insanlarla birebir ilişkiye geçilerek sonuç elde edilmeye çalışılsın, ister medya vs. araçlarla, topluma genel olarak seslenerek olsun tüm kamuoyu yoklamalarının amacı, toplumu burjuvazinin çıkarlarına göre şekillendirmektir. Yapılan şey kamuoyu araştırması değil, kamuoyu oluşturmaktır. Egemen gücün politikaları, yönelimleri doğrultusunda kitlelerde bir algı oluşturma, genel bir kanaat yaratmaktır. Naom Chomski buna "rıza oluşturma" diyor.

Egemen çevreler, kendi yönünde bir kamuoyu yaratmak için ellerindeki tüm güç ve olanakları sonuna dek harekete geçiriyorlar. Ellerindeki bütün kitle iletişim araçlarını, kitleleri aldatmak, kendi çıkarları doğrultusunda yönlendirmek için kullanıyorlar.

Öncelikle belirtmek gerekir ki, kapitalist toplumun da yalnızca tek bir kamuoyu yoktur ve olamaz da. Sınıflı bir toplumda tek kamuoyundan söz etmek bir aldatmacadır. Ancak sosyalist toplumda, sosyalist yönde tek ve bütünsel bir kamuoyu gelişir. Sömürücülerin ve onların sözcülerinin tek kamuoyundan söz etmelerinin nedeni, toplumdaki çıkar karşıtlığının üstünü örtmek ve karşıt sınıflar arasındaki savaşımı gizlemek içindir. Gerçekte bu toplumda tek kamuoyu değil, çıkarları birbirine karşıt sınıfların oluşturduğu iki kamuoyu vardır. Sömürenler ve sömürülenler tek bir kamuoyu paydasmı oluşturmazlar.

Öte yandan kamuoyunun eşitsizlikler alanı olduğu tartışmasız bir gerçek. Kimin kiminle eşitliği? Eşit güçler kamuoyuna etkide bulunmuyor ki. Ekonomik ve politik gücü elinde bulunduranlar, kamuoyuna da egemendir. En başta, tüm kamuoyunu etkileme araçları, sermaye güçlerinin elinde toplanmıştır. Onlar bu araçlara dayanarak kamuoyunu istediği gibi etkileyebiliyor.

Politik gücü elinde bulunduran kapitalistler, aynı etkiyi parlamento yoluyla da yaratmaya çalışıyor. Bu güçler tarafından parlamento, burjuvaziye başkaldıran emekçi halkı burjuva yönetime çekmenin ve dolayısıyla onları pasifize etmenin bir aracı olarak kullanıyor. Burjuva parlamenter sistem, emekçi ve sömürülen yığınları, burjuvazinin sınıf diktatörlüğü altında tutma rolünü oynuyor. Burjuva parlamentarizmin asıl rolü bu olduğu halde, ona, başka roller yükleyen küçük burjuva sosyalist çevrelerdir.

Burjuva parlamantosusu, her seçimde sırayla hangi burjuva gücün, işçileri, emekçileri ezeceğinin belirlediği bir yerdir. Uzlaşmacı siyasetler, burjuva parlamenter yapının bu rolünü öne çıkaracaklarına, buranın nasıl bir kürsü haline getirileceğini öne çıkarıyorlar. Pratikte ise yaptıkları, halkların, işçilerin devrimci mücadelesini, parlamenter mücadeleye bağlamaktır. Böylece, kitleleri etkisizleştirerek, onları sermayenin egemenliğine sokmakla, burjuvaziye yardımcı oluyorlar. Sömürücülere büyük bir hizmette bulunuyorlar. Onlar tüm devrimci isyan ve ayaklanmaları, tüm sokak gösterilerini, parlamentoya girmenin birer aracı olarak görececek denli yozlaşmış durumdadır.

Tekelci kapitalist düzende, ekonomik ve politik gelişmelerin sonucu olarak, burjuva politik sistemin merkezleşmesi karşısında, politik sistemin politik durumunu savunmak, burjuva parlamantosundan yana tavır takınmak küçük burjuva sosyalistlere düşü.

Reformist ve oportünist blokun bu denli geri düşmesi ve burjuva parlamentoda ısrar etmesi, orayı, "toplum sözleşmesi" odağı olarak görmek istemelerinden ileri geliyor. Ancak, sınıf savaşının son derece sert ve yoğun olması, tüm küçük burjuva hülyaları darmadağın etmeye yetiyor. Sınıflar arasında uyum sağlama girişimleri, çabaları yeni değil elbette, yıllardır sürüyor fakat hiçbir zaman başarılı olmamıştır ve olamaz da çıkarları birbirleriyle bağdaşmaz olan sınıflar, eşyanın doğasına aykırı olarak, nasıl başlayan bir ilişkiye sokulacak.

Marksist leninistler, kamusal ilişkilerde olsun, karşıtlık sınıf ilişkilerinin bütün alanlarında olsun, daima sınıf mücadelesine dayanırlar. Yalnızca proleter sınıf bakış açısıyla hareket ederler.

Mücadeleci işçilerin ve devrimci sınıf partisinin, sınıf kavgasının her anında esas aldıkları, devrimin çıkarlarıdır. Devrimin çıkarları, en büyük yasa ve görevdir.

Adı Yüzyıllar Boyunca Yaşayacak

5 Mayıs 1818'de Almanya'nın Trier kentinde doğan Karl Marx, tartışmasız olarak çağımızın en önce gelen ismi...

Marx'ın insanlık tarihindeki yerini ve etkisini onun en yakın arkadaşı, yoldaşı Engels'ten daha iyi kimse anlatamaz. Marx hayatını kaybettiğinde Friedrich Engels'in O'nun mezarı başında yaptığı konuşması, onun insanlık tarihinde ve proletaryanın kurtuluş mücadelesinde oynadığı tarihsel rolün özeti gibidir.

Ömrünü proletaryanın özgürlük mücadelesine adanmış olan hukuk doktoru Karl Marx'ın ölümünün ardından 17 Mart 1883'te Londra'daki Highgate Mezarlığı'nda Engels'in yaptığı konuşmasıdır:

"14 Mart günü, öğleden sonra üç çeyrek kala, yaşayan düşünürlerin en büyüğü artık düşünmez oldu. Ancak iki dakika yalnız bıraktıktan sonra, odaya girince, onu koltuğunda rahat rahat, ama sonsuzluğa dek, uyumuş bulduk.

Avrupa ve Amerika militan proletaryasının bu adamda yitirmiş bulunduğu şey, tarihsel bilimin bu adamda yitirmiş bulunduğu şey, ölçülemez. Bu devin ölümü ile bırakılan boşluk, kendini duyumsatmakta gecikmeyecek.

Nasıl ki Darwin organik doğanın gelişme yasasını bulduysa, Marx da insan tarihinin gelişme yasasını, yani insanların, siyaset, bilim, sanat, din, vb. ile uğraşabilmelerinden önce, ilkin yemeleri, içmeleri, barınmaları ve giyinmeleri gerektiği; bunun sonucu, maddi ilksel yaşama araçlarının üretimi ve böylece, bir halk ya da bir dönemin her iktisadi gelişme derecesinin, devlet kurumlarının, hukuksal görüşlerin, sanatın ve hatta sözkonusu insanların dinsel fikirlerinin üzerinde gelişmiş buldukları temel oluşturdukları ve, buna göre, bütün bunların şimdiye değin yapıldığı gibi değil, ama tersine, bu temele dayanarak açıklanmak gerektiği yolundaki, daha önce ideolojik bir saçmalıklar yığını altında üstü örtülmüş bulunan o temel olguyu buldu. Ama hepsi bu değil. Marx günümüz

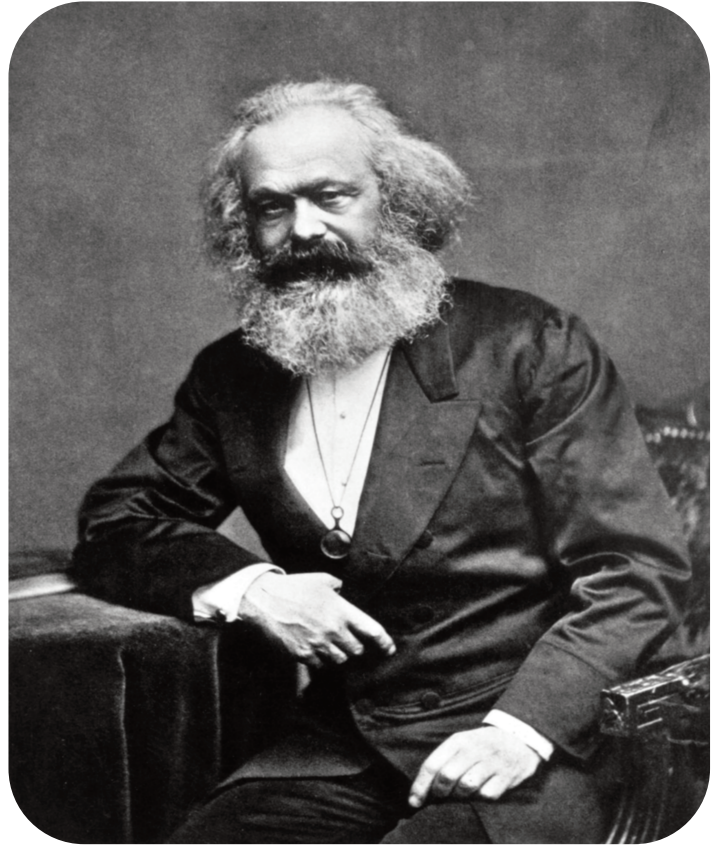
kapitalist üretim tarzı ile onun sonucu olan burjuva toplumun özel hareket yasasını da buldu. Artı-değerin bulunması, sonunda, bu konuyu aydınlattı; oysa, burjuva iktisatçıların olduğu kadar sosyalist eleştiricilerin de daha önceki bütün araştırmaları, karanlıklar içinde yitip gitmişlerdi.

Bu türlü iki bulgu koca bir yaşam için yeterdi. Kendisine böyle bir tek buluş yapma nasip olana ne mutlu! Ama Marx

bambaşkaydı. Böylece Marx, elektrik alanındaki bulguların gelişmesini ve daha şu son günlerde, Marcel Deprez'in çalışmalarını çok dikkatli bir biçimde izliyordu.

Çünkü Marx, her şeyden önce bir devrimciydi. Kapitalist toplum ile onun yaratmış bulunduğu devlet kurumlarının yıkılmasına şu ya da bu biçimde katkıda bulunmak, kendi öz durumunun ve gereksinmelerinin bilincini, kendi kurtuluş koşullarının bilincini kendisine ilk onun vermiş bulunduğu modern proletaryanın kurtuluşuna yardımcı bulunmak, onun gerçek yönelimi işte buydu. Savaşım onun en sevdiği alandı. Ender görülür bir tutku, bir direngenlik ve bir başarı ile savaştı o. 1842'de birinci Rheinische Zeitung'a, 1844'te Paris'teki Workers' Almanya, 1847'de Brüksel'deki Deutsche-Brüsseler-Zeitung'a, 1848-1849'da Neue Rheinische Zeitung'a 1852'den 1861'e değin New York Tribune'e katkı, ayrıca, bir sürü kavga broşürünün yayınlanması, tüm yapının doruğu olan büyük Uluslararası Emekçiler Derneği'nin kuruluşuna değin Paris, Brüksel ve Londra'da çalışma, işte, eğer başka hiçbir şey yapmasaydı bile, yapıcısının gurur duyabileceği sonuçlar.

Marx, işte bu yüzden zamanın en sevilme ve en çok karalamadığı adamı oldu. Mutlakiyetçi olduğu kadar cumhuriyetçi hükümetler de kovdular onu; tutucu burjuvalar ile aşırı demokratlar onu karaçılma ve kargışlara boğmakta bir-

birleri ile yarışıyorlardı. O bütün bunları, hiç aldırmaksızın, örümcek ağları gibi yolunun dışına atıyor ve ancak çok zorunlu durumlarda yanlıyordu. Sibiryaya madenlerinden Kaliforniya'ya değin, Avrupa ve Amerika'nın her yanına dağılmış, tüm dünyanın milyonlarca devrimci militanı tarafından ululanmış, sevilmiş ve anlaşılmış olarak öldü o. Ve ben çekinmeden söyleyebilirim ki, onun birçok karşı-düşüncede olan hasmı olabilirdi, ama kişisel düşmanı pek o kadar yoktu.

Adı yüzyıllar boyunca yaşayacak, yapıtı da!"

Engels'in Marx'ın mezarı başında yaptığı konuşma

"Dar Azza Şehitleri Ölümsüzdür"

Birleşik Özgürlük Güçleri (BÖG) Merkez Komutanlığı, 27 Nisan 2017 tarihinde Özge Bali (İdil Güler), Asiye Özlanlan (Zahide Rosa Suk), Cenk Kılğöz (Cömert Nazif Efe) ve Yusufbaş Akay (Cihan Efe)'dan oluşan 4 kişilik Meryem Güler Müfrezesi'nin, bir eylem gerçekleştirmek için Türkiye sınırından geçerken, TC ordusu, ÖSO ve Nusra çeteleri ile girdikleri çatışmada savaşçılarının ölümsüzleştiklerini duyurdu.

BÖG açıklamalarında "Dar Azza Şehitleri Ölümsüzdür" diyerek TC'nin Şengal ve Qereçox'taki PKK mevzilerini vurdugunda iki birliklerinin Enternasyonal Özgürlük Taburu ile Rakka ve Tabka önlerinde savaşmakta olduğunu söyleyerek, aynı gün 4 yoldaşlarının İdlib'in kuzeyinde Antakya sınırına yakın Dar Azza'da TC ordusu ve Nusra ve ÖSO çeteleriyle karşılaşarak şehit olduklarını duyurdu.

Faşistlerce kuşatılan 4 savaşçı, son kurşunlarına kadar çatışarak ölümsüzleştiler. Cephanesi biten gerillalar, çetelere teslim olmaktansa son kurşunu kendilerine sıkıtlar. Açıklamada son olarak "Faşist katiller açığa 'oluk oluk kan akıtacağız' diye meydan okuyor ve dediklerini fazlasıyla yapıyorlar. İlk defa kanımız akmıyor; 45 yıl önce Kızıldere'de 'bitirdik, sonlarını getirdik' dediler. Orhan Yılmazkaya 2009 yılında Bostancı'da Kızıldere'nin son olmadığını gösterdi ve bir ışık yaktı. 2017 Nisan'ında Dar Azza kahramanları bu ışığı büyük bir meşaleye dönüştürmüştür. Kim ne düşünürse düşünsün. Onlar Türkiye'nin laik, demokrat, Alevi, işçi ve emekçilerinin, gençliğin, aydınların, kadınların geleceği için dövüşüler ve düşüler. Onlar, bugün milyonların ellerinde savaş bayrağı oldular" dedi.

Yüreğimizi Ve Bilincimizi Zaferi Kazanmak İçin Hazırlayalım!

Ölüme doğru giderken yaşama sevinci ve devrim ateşi bitmeyen dört yürek... Bir bahar günü devrime adanmışlığın, umudun ve zafere inancın yeni bir sayfasını gördük onlarda. Dört yürek, dört beden en elverişsiz koşullarda faşizmin, dinci gericiliğin üstüne yağdırdılar mermilerini. Hem de hiç tereddüt etmeden. Eylem hazırlığındayken faşist devletin ve emperyalistlerin beslediği dinci gerici tosuncukların elinde -El Nusra- tutsak olmayı reddederek, sarıldılar özgürlüğe adanmışlığa giden yola. Onlar ölümsüzlüğe açarken ellerini geride güzelliklerini, adanmışlığı, tereddütsüzlüğü, umudu ve zafere olan inancı bıraktılar bizlere. Onların tarihe düştüğü notlardan nice destanlar kahramanlıklar yaratılacak. Onlar tarihsel görevini büyük bir inanç ve kararlılıkla yerine getirdiler.

Şimdi sıra bizde; Dörtlerin, Denizleri, Mahirleri, Mazlumları, İboları ve ölümsüzleşen nice devrim savaşçısını örnek alarak adanmışlığın en mükemmelini yaratarak, işçi sınıfının ve ezilen halkların umudu devrimin sıra neferleri olmaya devam edeceğiz.

Türkiye Kürdistan birleşik devrimi yeni bir süreçten geçiyor. Bu süreç iç savaşın geldiği en sert düzeydir. Faşist devlet içerde ve dışarıda işçi sınıfı ve emekçi halklara ve yüreği insanlık adına atan herkese amansız bir savaş açmış durumda. Bu savaş devrim ve karşı devrimin son kapışmasına doğru hızlı bir şekilde girdiğimizi gösteriyor. Rojava'ya yapılan hava saldırısı faşist devletin ne kadar gözü döndüğünün en açık fotoğrafıdır. İçerde ise baskılar, gözaltılar, tutuklamalar ve yeni KHK'lar ile, topyekün faşist uygulamalar hız kesmiyor. Faşist devlet saldırıka batıyor, battıkça saldırılarını artırıyor. Bunlar son çırpınları.

Dört yiğit genç; İdil, Cömert, Cihan ve Zahide yoldaşlar, faşizmin dinci gericiliğin üstüne silahla, bilinçle öfkeyle yürüyerek yepyeni aydın bir gelecek olan sosyalizm ve devrimin birer savaşçıları olarak tarihe adlarını yazdırdılar. Güllüşleri umut inanç ve aydınlık olan dörtlerin eylemi öfkemizi daha fazla biletti.

Sözün yerini eylemle aldıği tarihsel bir süreçteyiz. Bu tarihsel süreçte her savaşçı yüreğini ve bilincini zaferi kazanmak için hazırlamalıdır. Güçlü olan devrimdir! Zafer bizim ve emekçi halkların olacaktır.

Derraza Savaşçıları Ölümsüzdür!

Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız!

TKEP/L ROJAVA PARTİ KOMİTESİ

Editör

CÜRET... CESARET...

Baş tarafı 1. sayfada...

Biri Kızıl 1 Mayıs idi; Taksim 1 Mayıs Alanı ve çevresinde "Taksim'de ısrar"la temsil edilen. Diğer, devletin işaret ettiği yerde, polis-gözetim ve denetiminde, kırılmış iradelerle yapılan mitingti.

İkincisini gördük. Geçen yılki "hiç kimsenin aklında hiçbir şey bırakmayan 1 Mayıs" sonrası, aynı akıbete uğraması muhtemel bir miting sözkonusuydu. Onca "gerçekçeye", "hayır rüzgarı"nın şişireceği yelkenlerle gövde gösterisi yapılmak istenmesine rağmen, tam da dönemin ihtiyacı olan cüret ve cesaretle yok-sun bir girişim olarak hiçbir iz bırakmadan yitip gitmeye yazgılı bir eylem oldu.

Birincisinde ise uzlaşmaz bir zeminde devletin baskısına göğüs gerenler vardı. Zincirlikuyu'da toplanan Taksim iradesi, tüm baskı ve zorlamalara, tehditlere, saldırılara rağmen emekçileri 1 Mayıs Alanı'na yönlendirdi.

Azgın saldırıyla karşılaştılar. Gözaltılar ve işkencelere uğradılar. Ama Taksim inadından vazgeçemediler.

Onca bariyere, arama noktalarına, binlerce polis engeline rağmen 1 Mayıs Alanı'nda, faşizmin tüm önlemlerine meydan okuyarak, cüret ve cesaretle, devrimin bayrağını dalgalandıran iki genç devrimci. Hemen akabinde ve pek yakınında bu sefer bir avuç devrimci, işkenceyi, tutuklanmayı, ölümü göze alarak 1 Mayıs Alanı'na çıkmaya çalışıyor.

Korku bulaşıcıdır. Yığın hareketi bir eşiğe gelip geri dönüyorsa, aşması gereken eşiği aşamıyorsa, başka şeylerin yanında, gerekli adımı atmaktan korkan "öncülerin" varlığı bunda etkindir. Önde olanların korku ve tedirginlikleri bir elektrik akımı gibi yayılır yığın hareketinin derinliklerine.

Ama cüret ve cesaret ondan da bulaşıcıdır. Özellikle kitlelerin düzene, devlete, iktidara

karşı öfkeyle dolu oldukları zamanlarda cüretkar bir çıkış, cesaret dolu bir başkaldırı geriden gelenlerin tümünü etkisi altına alır. Devrimcilerdeki, öncüdeki cüret ve cesaret mutlaka halkı sarar, etkisi altına alır, eyleme geçme isteği doğurur.

1 Mayıs'ta İstanbul/Talimhane sokaklarında buna tanık olduk. Sokaklardaki devrimci hava çok belirgin. Emekçi sınıflar ve Kürt halkı, referandum sürecinde bu mesajı net biçimde verdiler. Dinci faşist iktidarı ve onu kendi kişiliğinde cisimleştiren şahsı devirmek için başkaldırı dolu bir ruhla, meydan okudular.

Sözkonusu süreç, toplumun ezilen, sömürülen sınıflarında sol'a doğru bir kayışın işaretlerini belirgin biçimde ortaya koydu. Referandum sonucu kimseyi aldatmadı, aldatmıyor. Toplumun ezici bir çoğunluğu dinci faşist iktidara ve onun başına karşı öfkeyle dolu

biçimde sandık başına gitti. Sandık başına giden halk, anayasa değişikliğiyle değil, dinci faşist iktidarın ve onun başındaki adamın yıkılmasıyla ilgiliydi.

1 Mayıs, emekçi sınıflardaki bu ruh halinin güçlenerek devam ettiğini gösterdi. Onların harekete geçmesinin önündeki engel dinci faşist iktidarın teröründen, baskısından çok, CHP ve onun kuyruğundan ayrılmayan sosyal reformist partilerin, örgütlerin başındakilerdir.

Cüret ve cesaretle ileri atılanlar bu durumu değiştirebilir ve değiştirmelidir. Taksim 1 Mayıs Alanında temsil edilen devrimci 1 Mayıs, bunun hem mümkün hem de kaçınılmaz olduğunu ortaya koydu.

Türkiye ve Kürdistan topraklarında şimdi en çok buna ihtiyacımız var.

Türkiye Rojava Şengal ve Efrin'i Bombaladı

Türk Ordusu, 25 Nisan gecesi saat 02.00 civarında Rojava ve Şengal'i bombaladı. Savaş uçaklarının hedefinde radyo binaları vardı, Rojava'nın Sesi Radyosu ve Şengal'de yayın yapan ÇIRA Radyosu. Rojava'nın Sesi Radyosu çalışanlarından ölen ve yaralananlar olurken, sivil yerleşim yerleri ile beraber bombalanması sonucu hayatını kaybeden sivil, YBŞ savaşçısı ve peşmergeler var. Yaralılar hastanelere kaldırıldı.

Şengal ve Rojava'nın bazı bölgelerinde Türk keşif uçakları uzun süre dolaşmayı sürdürdü.

YPG yaptığı açıklamada Türk savaş uçaklarının De-

rik'e kent merkezine yakın olan Qereçox'da bulunan YPG Komutanlığı merkezine saldırı gerçekleştirdiğini, burada Basın Merkezi, irtibat Merkezi ve başka askeri kurumlar yer aldığını söyleyerek bazı savaşçıların hayatını kaybettiğini duyurdu.

PYD Eşbaşkanı Salih Müslim, de bu saldırıları beklediklerini söyleyerek, "Şengal ve Rojava hedef alınıyor. Ancak direnen bir halk gerçekliği var; halkımız en üst düzeyde tepkisini gösterecektir" dedi.

YBŞ komutanlarından Zerdest Şengali, halka ait yerlerin hedef alınarak psikolojik baskı kurmanın hedeflendiğini ve bununla halkın teslim alınmak istendiğini söyledi.

Türk ordusuna koordinatları KDP'nin verdiği söyleniyor.

Saldırını duyan Rojavalılar, sabah saatlerinde Derik yakınlarındaki Qereçox bölgesine akın etti. Qereçox'da 'katil Erdoğan' sloganları atan halk, bölgeyi ziyaret eden uluslararası koalisyonun temsilcilerine ve uluslararası güçlere de saldırılara karşı sessiz kalmamaları çağrısında bulundu.

Türk Ordusu, 26 Nisan'da da saat 10.00 civarında ağır silah ve toplarla Efrin'in Raco İlçesi'ne bağlı Firfirke Köyü'ne saldırıya başladı. YPG'nin karşılık vermesi üzerine çatışmalar başladı.

Efrin sınırındaki Rojava köylerine dönük sistematik saldırılar da aralıksız devam ediyor.

Leyla Halid de Açlık Grevinde

İsrail zindanlarında 1500'ü aşkın Filistinli tutsak 17 Nisan'dan bu yana açlık grevinde...

Filistinli devrimcilerin zindanlarda en temel hakları için Ahmet Saadat ve Mervan Barguti önderliğinde 52 kişiyle başlattıkları açlık grevi, kısa sürede 1500 kişiyi aştı.

Sadece Filistin'in değil tüm Ortadoğu'nun efsanevi isimlerinden, FHKC Siyasi Büro Üyesi Leyla Halid de, Filistinli tutsaklara destek amacıyla açlık grevine başladı.

Ürdün'de yaşayan Leyla Halid, "Haklarımızın tasfiye edilmesine izin vermeyeceğiz. Açlık grevleri düşmanla aramızdaki cephe hattıdır, sadece boş midelerin silah olduğu bir cephe. Aç olsak dahi düşmana Filistinlilerin beyaz bayrak çekmeyeceğini, bu insanların mücadelesinde daha öğrenecek çok şeyleri olduğunu göstereceğiz" diyerek 6 Mayıs günü başladığı açlık grevini sürdürüyor.

Dersim'de Ölümsüzleşen Gerillalar

TKPML-TİKKO Komutanlığı, 8 Mayıs günü Dersim'de 12 gerillalarının yaşamını yitirdiklerini duyurdu.

24-28 Kasım 2016 tarihleri arasında Dersim'e bağlı Ali boğazına yönelik operasyonda yaşanan çatışmalarda 12 gerillanın ölümsüzleştiğini duyururken, Türk ordusunun da kayıp verdiğini söyledi.

12 gerillanın kimlik bilgilerini açıklayan komutanlık, daha sonra kapsamlı bilgi vereceğini duyurdu.

Dersim'de hayatını kaybeden gerillaların isimleri şöyle:

Yetiş Yalnız(1980), Serkan Lamba(1985), Hasan Karakoç (1980), Umut Polat (1993), Samet Tosun(1996), Alişer Bulut (1992), Murat (1993), Ersin Erel (1987), Doğuş Fırat (1998), Esrin Güngör(1995), Hataylı Balcı (1994), Gamze Gülkaya (1995)

Polis Akreple Çocuk Öldürdü

Silopi'de 'içkili' polisler akreple eve daldı: 2 çocuk yaşamını yitirdi

Sırnak Silopi'de Karşıyaka Mahallesi'nde devriye gezen polisler alkollü olarak akreple kullandı, bir evin içine girdi. Akrep tipi zirhlı araç, saat 23.30 sıralarında 715'inci sokakta bulunan bir evin duvarını yıkarak içeri girdi, odada uyuyan 7 yaşındaki Muhammet ile 6 yaşındaki kardeşi Furkan Yıldırım hayatını kaybetti.

Sarhoş polisler akrebi orada bırakarak kaçtı. Ağır yaralı çocuklar mahalleli tarafından hastaneye kaldırılınca da hayatını kaybetti. Olay yerine gelen polisler inceleme yaparken, mahalle halkı olaya tepki gösterdi, 3 kişi polis tarafından darp edildi.

Bugün sabah saatlerinde defnedilen küçük kardeşler için taziye çadırı kuruldu. Başsağlığına gelen vali ise "kader" dedi...

Bakanlığın yaptığı açıklama ise daha vahim... Bakanlık adı geçen polislerin "alkollü olmadığını" savundu... Bu da katiller sürüsünün bile isteye bu cinayeti işlediğini gösteriyor...

Devletin polisler eliyle katlettiği yüzlerce Kürt çocuktan son ikisi... Uğur, Ceylan, Nihat, Enes... Ne bir cezası var, ne de umursayan... Sadece acılı aileler ve her seferinde bir kez daha ölen insanlığımız...

Basın Özgürlüğü Mü Dediniz?

ABD merkezli İnsan Hakları Kuruluşu Freedom House (Özgürlük Evi) 2017 yılı Basın özgürlükleri raporunu açıkladı. Raporla 199 ülke basın özgürlüklerinin durumu açısından derecelendirildi. Buna göre Türkiye, dünyada 163'üncü, Avrupa'da ise 42'nci ve son sırada. Türkiye 2017'de Angola, Myanmar, Çad ve Zimbabve gibi ülkelerin de gerisinde kaldı.

Raporla ülkeler ayrıca, basın özgürlüklerinde "özgür", "kısmen özgür" ve "özgür olmayan" kategorilerine göre sınıflandırılırken, Türkiye "özgür olmayan" kategorisine dahil edildi.

Gazetecileri Koruma Komitesi'ne (CPJ) göre en az 81 gazeteci hapiste ve bu, dünyadaki en yüksek rakam.

Bunu yorumlamak için sadece son bir haftaya bile bakmak yeterli. İnternet haber sitelerinin, sosyal medya hesaplarının yasaklanması, radyo, tv ve gazetelerin kapatıldığı Türkiye'de, sadece son 1 haftada gazetemiz Mücadele Birliği'nin web sitesi ve twitter hesabı erişime engellendi; Kızılbaşrak ve Özgür Gelecek web siteleri ile beraber.

Bu sabah ise tüm dünyada yayınlanan internet ansiklopedisi Wikipedia erişime engellendi. İçinde milyonlarca bilgiyi barındıran wikipedianın yasaklanma gerekçesi ise "Türkiye'yi terör destekçisi" olarak göstermek...

159 Tutuklu Gazeteci İle Dünya Basın Özgürlüğü Günü

Türkiye Gazeteciler Sendikası (TGS), 3 Mayıs Dünya Basın Özgürlüğü Günü'nde Galatasaray Meydanı'nda basın açıklaması düzenledi.

"Gazetecilik Suç Değildir" pankartının açıldığı açıklamada "Özgür Basın Susturulamaz", "Gazeteciler Çıkacak Yine Yazacak", "Gazetecilik Suç Değildir" sloganları atıldı. "Yeter", "Susmayacağız", "Gerçeği Yazarlar Haklı Çıkacak" yazılı dövizlerin de açıldığı açıklamaya İngiltere Gazeteciler Sendikası Genel Başkanı Tim Dawson, Avrupa Gazeteciler Federasyonu Temsilcisi Mehmet Köksal ve TGS Ankara, Adana, İzmir şubelerinin başkanları katıldı.

TGS Genel Başkanı Gökhan Durmuş tarafından okunan açıklamada gazeteciliğin suç olmadığı belirtilerek "Birleşmiş Milletle-

rin 3 Mayıs'ı Dünya Basın Özgürlüğü Günü ilan etmesinin üzerinden tam 24 yıl geçti. Geride bıraktığımız 24 yıl içerisinde ülkemizde basın özgürlüğü hep geriye gitti. Özellikle son 10 yıl içerisinde onlarca gazeteci tutuklandı, yüzlerce gazeteci hakkında dava açıldı, binlercesi işsiz kaldı. Bugün 159 meslektaşımız yaptıkları haberler, yazdıkları yazılar ve televizyonlarda yaptıkları yorumlar nedeniyle tutuklu" denildi.

"159 meslektaşımızdan birçoğu hakkında hala bir iddianame dahi hazırlanmadan cezaevlerinde bekletiliyorlar. Aylardır süren tutukluluk hali filen cezaya dönüştürülüyor. Hukuk çığnıyor.

"Türkiye Gazeteciler Sendikası olarak Dünya Basın Özgürlüğü Günü'nde başta kendi ülkemizdeki tutuklu gazeteciler olmak üzere dünyanın çeşitli ülkelerinde tutuklu olan gazetecilerin serbest bırakılmasını istiyoruz.

"Gazetecilik suç değildir diyoruz. Tüm vatandaşları haber alma haklarına sahip çıkmak için gazeteciler ile dayanışmaya çağırıyoruz" denildi.

Cumhurbaşkanı Erdoğan, "Bize sorgusuz sualsiz biat eden bir gençlik lazım değil" dedi...

Zaytung Değildir...

WhatsApp, Kesintinin Uzun Sürme Nedenini Açıkladı: "Türkiye bloklamıştır diye başta pek üzerinde durmadık..." Zaytung

Ekim Devriminin 100. Yılında Taksim 1 Mayıs

Sıradışı bir yıl oluyor. Faşizmin topyekün saldırıları, referandumu, darbesi derken işçi ve emekçiler onların dostu devrimci öğrencilerin meydana çıktığı bir 1 Mayıs yaşadık.

Her sene olduğu gibi bu yılda devletin gözetiminde sönmüş bir 'Bakırköy' ve tüm gözlerin çevrildiği, fiziken orada olmasa da emekçilerin takip ettiği yer, 1 Mayıs alanı Taksim'di. Gerçek anlamda meydan muharebesi yaşandı adeta.

Sabahın erken saatlerinde 2 kadın leninist alanda emeğin şiarlarını haykırarak pankart açtı. Devrimci kurumlar ise Taksim iddiası ile Zincirlikuyu'da buluşarak toplandı. Daha yürüyüş başlamadan adeta gözü dönmüş bir şekilde saldıran polis, onlarca kişiyi gözaltına aldı. Daha önce de çok karşılaştığımız biber gazlı saldırı, bu 1 Mayıs'ta daha ağır oldu. 2 kişinin yan yana gelip toparlanamadığı, 30.101 polisin görev yaptığı bu 1 Mayıs'ta her şeye rağmen Taksim'e ulaşmayı başaranlar oldu.

Her ne kadar önlem alsalar da elbet su akıp yolunu bulacak ve meydana sızacak bir yer bulacaktı. Öyle de oldu. Saat 13.30'da 'Şimdi Devrim Zamanı', 'Mücadele Birliği' ve 'Yaşamın 1 Mayıs' pankartları ile leninistler, cüretkar bir şekilde Talimhane'de emeğin şiarlarını haykırdı. Onca polise rağmen, yaklaşık 10-15 dakika süren pankart savaşı yaşandı. Polislerin elinden kurtardığımız pankartımızı 2. defa açmamız bile düşmanı kızdıran bir durum oldu. Kaba tabiriyle söyleyecek olursak Talimhane'de adeta pankart savaşı yaşandı.

3 pankartın birden açılmasına şok olan polisler vahşice saldırdı, '1 Mayıs alanı Taksim'dir diyen herkes pankartları sahiplenerek destek verdi.

Herkes gördü ki faşizm vahşetini saklamaktan çekinmeyerek emeklisinden tutun da, emek dostu öğrenciye kadar kim varsa hepsini gözaltına alıp işkencehanesine, 'Vatan'a işkence yapa yapa götürdü.

İşkencenin türlü çeşitleri uygulandı ki, en ağır asla kaba dayak değildi, en ağır Kürt halkına öfke saçan faşist grupların şarkılarında geçen kin ve tahrik dolu sözlerdi. Yazmaya ellerimizin varmadığı sözlerdi bunlar. Bu zihniyet, daha dün 2 Kürt çocuğu evde uyurken panzer ile ezdi. Fakat işkenceleri bizlere asla sökmedi.

Her iki taraf da irade savaşını kazanmak için çabalarken verilen molada, bir yoldaşımızın kulağına çalınan polisler arasındaki konuşma aynen şöyle: "Ne yaparsak yapalım olmuyor, müzik açıyoruz, dayak atıyoruz, küfür ediyoruz işe yaramıyor"... İşte bu sözleri duymak bizler için irade savaşının kazanıldığını gösteriyor. Nasıl ki Taksim Meydanı'nı zapt ettiyse defalarca 30.101 polise rağmen, Vatan Emniyetinden de bizler galip çıktık biliyoruz.

Burjuvazi 'Bakırköy' aldatmacası ile sınıfı, devrimcileri bölerek 1 Mayıs'a 1-0 önde başladığını sansa da, leninistlerin meydan muharebesinde ve emniyet müdürlüğündeki irade savaşını kazanması ile işçi sınıfı, bu sene Ekim Devrimi'nin 100. yılında mücadele gününü 2-1 önde bitirmiş oldu.

Bu elbette ki bir politik etkininde habercisi. Umarız ki işçi sınıfı hak ettiği yerde, 1 Mayıs alanında buluşur.

"Tüm Gözlerin Çevrildiği Yerdeyiz"

Sınıf mücadelemiz o kadar keskinleşmiş ve yoğunlaşmış durumda ki, dünyanın büyük bir çoğunluğunun gözü kalbi 1 Mayıs'ta Taksim'de attı.

Kızıl meydana alternatif yerlere gidenlerin buruk, ruhsuz ve devrimci dinamikte olmamaları anlaşılabilir.

Tarih yazıyor her adımımızda. Kolay değil elbette sağlam basabilmek yere ama kime karşı ve ne için dövuştüğünü bilersen, eğilip bükülmezsin.

İnsan iradesi istediğinde neleri başarabileceğini gördük. Kendimize korku duvarları oluşturmak yerine, "yapabiliriz", "başarırız" diyerek öne atılmalı; aldığın sorumlulukları Denizlere yakışır ciddiyetle yerine getirmelisin.

Kızıl Meydan bariyerlerle çevrilmiş ve zincirlerden kurtulmak için bizleri beklerken, 77'nin kırkıncı yılında da her sene olduğu gibi Taksimdeydik. Kuş uçurtmayacağız denilen Kızıl Meydan'da güvercin olup açtık pankartımızı.

Kısa bir şaşkınlık ardından tonla basın polis itiş kakış ve beklenen son: gözaltı. Göz altındayken fark ettiğimiz şeylerden biri, meydan polisi de dahil, karakoldakiler dahil, hiç kimse severek işini yapmıyor ve açığa alınmaktan çok korkuyorlar. Bu stres onlar için de kolay olmasa gerek.

Düşmanın karşısında boyun bükmedik. Psikolojik, fizyolojik zorlamaları bizim için düşmanı tanımaktan başka bir etki yaratmadı. Düşmanın silahlı topu aldatmasın kimseyi. Yaşam bizden yana, toplumun ezici çoğunluğu bizlerle.

Hastaneye götürdüklerinde o kadar hızlı kullanıyorlardı ki aracı kaza yaptık ve yanındaki yoldaşın bacağı çok sızladı. Korku ve endişeden sürekli sağlık durumumuzu sormak zorunda kaldılar.

Devletin tepeden tırnağa nasıl çözüldüğünü dağıldığını gördük. En güçsüz çırpınışlardayken mecbur olmadığımızı gösterip yıkacağız. Yoldaşlarımıza sözümüz, devraldığımız sancağı kapitalizmin kalbine saplayacağız.

Gözaltından çıkar çıkmaz durup dinlenmeden, Denizlerin idam yıldönümleri için koşturmak, yorucu olduğu kadar eğitici ve güzeldi. Yoldaşlarımıza verdiğimiz sözleri tekrar ettik...

Bu uzun soluklu koşuda nefeslerimizi iyi ayarlayıp fırladık en öne. Cüret, kararlılık ve inançla halledemeyeceğimiz sorun yok.

Tüm gözlerin çevrildiği yerdeyiz. Ve Denizlerin cüreti ile tüm zorlukları yok edeceğiz

Bir Mücadele Birliği Okuru

İstanbul'da Ev Baskını Ve Katliam

İstanbul'da bir genç daha katledildi.

Hikaye bildik. Polis bir adrese "terör" baskını yapar ve içeridekilerin kimini öldürür, kimini işkence yapmak üzere alır götürür.

İstanbul'da 18 Yaşındaki Sıla Abalay, gece saatlerinde Küçükçekmece'deki evi basılarak infaz edildi. Polisle çatışmaya girdiği söylendi, aynı evdeki iki kişi de gözaltına alındı.

Baskın sırasında evden silah sesleri yükseldi. Görgü tanıkları çatışma olmadığını ve Sıla'nın polisler tarafından evde infaz edildiğini söylerken, olay yeri inceleme sabah 05.00'e kadar sürdü. Sıla'nın cenazesi ise zirhli araçlar eşliğinde otopsi için Yenibosna'daki Adli Tıp Kurumu'na götürüldü.

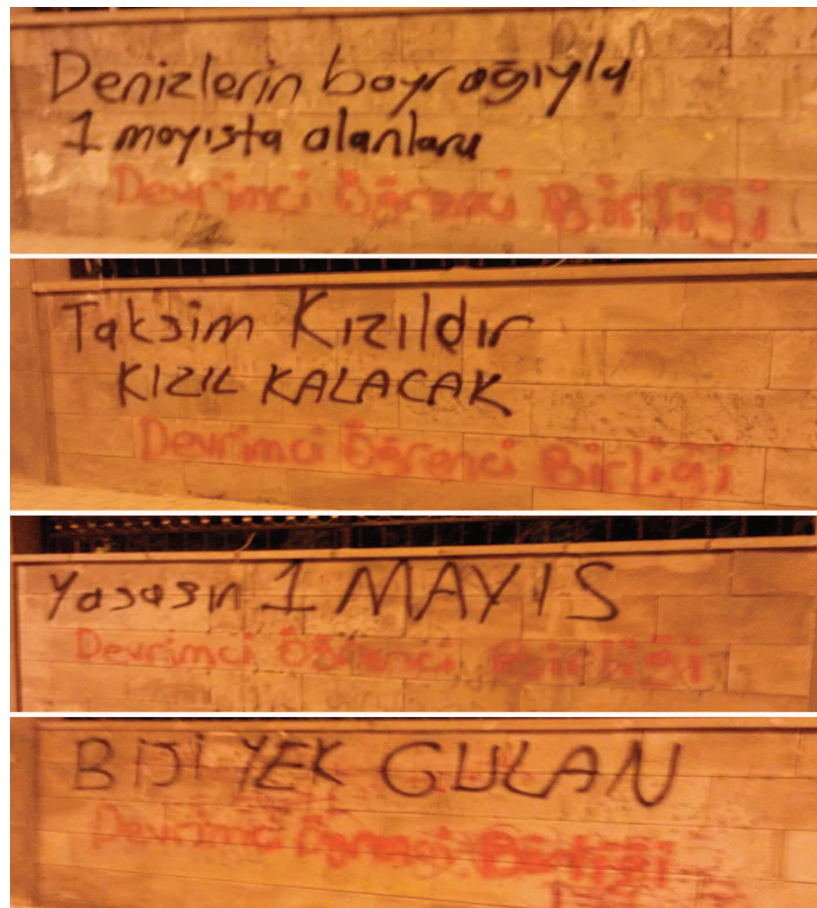
Sıla'yı biz, 16 yaşında iken Berkin Elvan eylemlerinde tutsak edilmesiyile tanıştık. Sıla, anmasına katıldığı kendisi gibi bir çocukla aynı kaderi paylaştı, polis tarafından vurularak katledildi.

Sıla'nın cenazesi 7 Mayıs günü memleketi Ardahan'da toprağa verildi. Cenazesi de polis ablukası altında geçti Sıla'nın... Ve törenden sonra mezarına kırmızı karanfiller bırakmak isteyen 5 kişi polisin saldırısıyla gözaltına alındı...

Coğrafyamızda devrimci iseniz, Kürt iseniz, üstüne bir de çocuksanız, katledilirsiniz. Evinizde uyurken, ekmeğe almaya giderken, kapının önünde otururken, sokakta oynarken katledilirsiniz. Faşist sistemi yıkmak için belki de en geçerli sebep...

MKÜ'de DÖB Yazılamaları

Tarihi bir aşamadan geçiyoruz. Binlerce insanın devletin politikalarına rağmen sokaklardan çekilmemesi, özgür bir dünya kurma hayalinden vazgeçmediklerinin bir göstergesidir. Devrimci kitleler "hayır" sloganı üstünden aslında hem şu anki hem de başkanlık sistemine hayır diyorlar. Kitleler devrimci bir iktidar için "demokratik halk iktidarı" için mücadele ediyorlar.

1 Mayıs yaklaşıyor. Ve biz her zaman olduğu gibi, 1977 1 Mayıs'ının 40. yılında da Taksim'de olacağız.

Nihai kapışma giderek yaklaşıyor. Devlet "2. Bir Gezi İsyanı" derken bunu demek istiyor.

Antakya'daki Leninistler olarak 1 Mayıs günü herkesi saat 15.00'da Doğu Okulları önünde toplanmaya, Denizlerin bayrağıyla yürüyüşe çağırıyoruz.

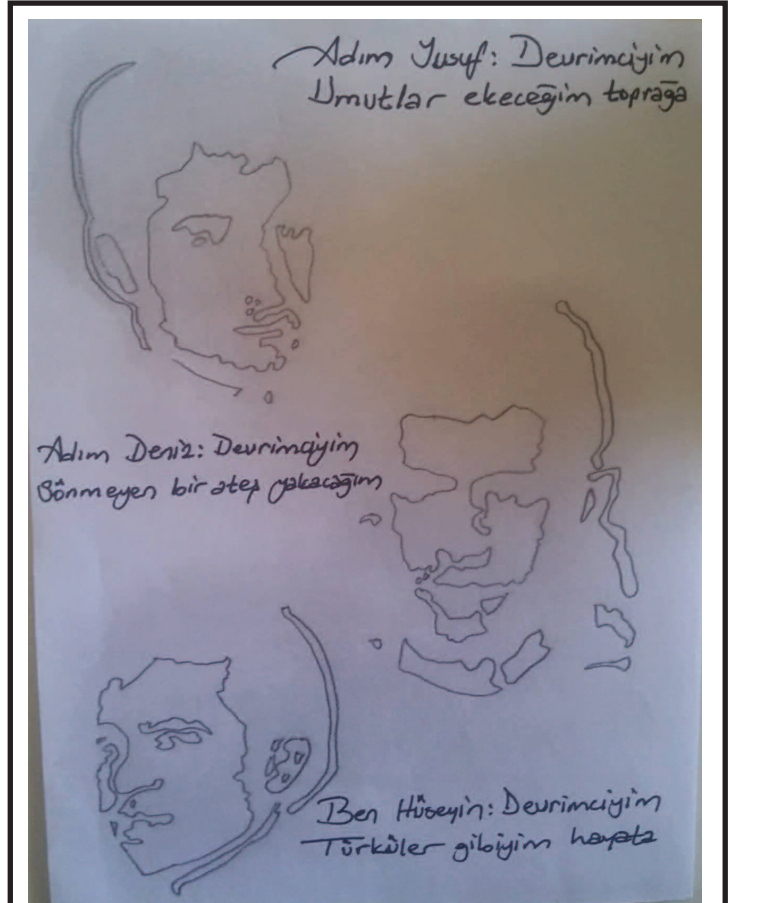
Faşizme Karşı Gençlik Var, Gençlik İçin DÖB Var.

Şimdi Devrim Zamanı

Politik Özgürlük Kazanılmadan Akademik Özgürlük Kazanılmaz.

Deniz, Yusuf, İnan Savaşına Devam

MKÜ DÖB

6 Mayıs 1972,

Deniz, Yusuf, Hüseyin'in idam sehpasını, faşizme, kapitalizme ve emperyalizme karşı savaş alanına çevirdikleri gündür.

6 Mayıs 1972,

Üç devrimci ve isyancının görüşlerini cesaretle düşmanın yüzüne haykırdıkları gündür.

Son sözleri, emekçilerin ve ezilen halkların kurtuluşu oldu.

Bu sözler kulaktan kulağa yayıldı. Türkiye ve Kürdistan halklarının genel isyanına dönüştü.

İsyan Devrime Dönüşmekte...

DENİZ, İSYAN, DEVRİM!

Kandıra'dan Leninist Tutsaklar

Kılıçdaroğlu'nun "Başkanlık sistemini kan dökmeden bu ülkeye getiremezsiniz" sözüne Erdoğan'dan cevap gecikmedi: "Daha ne kadar dökelim?" Zaytung

ŞİMDİ DENİZLEŞME ZAMANI

**"Yenilmişsem
Elim kolum bağlı
Boyununda yağlı ip
Gelip dayanmışsam
Darağacına
Dudaklarımda yarın
Gözlerim yarınlarda
Unutmak mı gerek seni?
Kapılar kapalı
Tutulmuşsa gece
kapkara yollar
Sıcacık bir sevgi
sunmayacak mıyım
insanlara?
Bakmayacak mıyım yarınlara
Seslenmeyecek miyim
insanlara?"**

İnsan soyunun en mükemmellerinin ölümsüzleştiği bir tarih 6 Mayıs...

6 Mayıs 1972' de üç devrimci, üç yiğit, üç fidan idam sehpasında ölümsüzleşti. İdamın üzerinden 45 yıl geçmesine rağmen Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan unutulmadı ve bizler onları ölümsüzleştiği tarihte devrimciliğimizin olanca ateşle anıyoruz.

Denizler idam sehпасına giderken de kararlı duruşlarından, cüretlerinden asla taviz vermemişlerdir. Uğruna canını verdiği mücadeleden hiçbir zaman vazgeçmemişler, daima

odak noktaları ezilen halkların ve emekçilerin kurtuluşu, Kürt ve Türk halklarının tam ba-

ğımsızlığı olmuştur. Ve bu mücadeleden bir adım bile geri atmamışlar, uzlaşmamışlardır.

Bizler, Denizleşen gençlik olarak Denizlerin kararlılığıyla, cüretiyle bize miras bırakılan mücadeleyi zafere ulaştırana kadar, devrim için mücadele etmeye devam edeceğiz, mücadeleyi daha da ileri götüreceğiz.

Bugün Denizleri anan reformist partiler ve düzen partilerinden biri olan CHP, Denizlerin idamı için imza verenler Denizleri anlamaları da bir safsatadan başka bir şey değil. Denizlerin anlamını, mücadelesinin içini boşaltmaktan başka bir şey yapmıyorlar.

68 kuşağının önderlerinden Denizler her zaman devrim için zoru örgütlemekten geri durmamışlardır. Çünkü onlar da biliyorlar, düşlediğimiz devrimin kolay olmayacağını. Güzel günlerin seçimlerle gelmeyeceğini çok iyi biliyorlar. Bu yüzden onlar her daim devrimci eylemler gerçekleştiriyorlardı. Bizler de bunları bir kez daha görebek Denizlerin mücadelesinin içini boşaltanlara karşı durmak gerektiğini bir kez daha söylüyoruz. Bizler bu kritik dönemde "Şimdi Denizleşme Zamanı" şiarıyla mücadeleyi yükseltmeyi görev bilmiyoruz.

Şimdi zaman attığımız her adımda devrimci eylemler gerçekleştirme zamanı!

**DENİZLERİN YOLUNDA
ZAFERE KADAR DEVRİM!**

DENİZLERDEN BUGÜNE SAVAŞ KESİNTİSİZ SÜRÜYOR!

6 Mayıs 1972... Türkiye ve Kürdistan tarihinde zorlu ama bir o kadar onurlu bir tarih. Faşizme karşı emekçi halkların, işçi sınıfının savaş çığlığı olmuş, yaşamını doyasıya devrimci bir ateşle yaşayan Denizlerin ölümsüzleşme günü. Tarihin o yanılmaz yaprağına adlarını onurlu ve altın harflerle yazdırdıkları bir gün.

Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan üç koca yürekli insan, üç mükemmel kafa, üç militan komünist. Denizler 68 kuşağının yetiştir-

diği pratik, önder karakterdeki devrimcilerdi. Liderlik, öne atılabilir cüretleri Denizleri mücadelenin en ön saflarına kadar taşımıştır. Denizler buldukları dönem içerisinde işçi grevlerinin yanında, yoksul köylülükle birlikte, gençlik eylemlerinin en önünde en ateşli bir şekilde kavgayı sürdürmüşlerdir. 71 silahlı çıkışı ise Türkiye ve Kürdistan tarihinde zora dayalı devrimin adımlarının örüldüğü, yolunun belirlendiği bir süreç olmuştur.

Denizler buldukları kısa zaman içinde çok şey yaparak, pratikleriyle, savaçlıklarıyla, enternasyonal mücadele anlayışlarıyla, uzlaşmaz duruşlarıyla bugün sokak sokak özgürlüğü için dövüşen Kürt halkına hala örnek olmakta, geleceksizlik ve çürümeye karşı özgür bir dünya isteyen gençliğe bu düzene karşı nasıl savaşılacağına göstermekte.

Bugün Denizler idamlarının 45.yılında açıklık ve yok oluşun dayatıldığı işçi sınıfının neferlerine hala kavganın yolunu açmakta. Faşizmin toplumun tüm ilerici kesimlerini tehdit ettiği şu günlerde bir kez daha Denizleşmenin ne kadar önemli görüyoruz. Çünkü şunu biliyoruz bu kan denizinin içinden kızıl bir güneşin doğması için Denizler gibi dövüşmek lazım, gerçekçi olup devrimi düşlemenin onun için dövüşmenin zamanı!

Yaşamın devrim ve sosyalizme aktığı şu günlerde ölüme gülerek giden, idamı gülerek karşılayan Denizlerin ardılları olmanın onuru ve kıvançlı içindeyiz. Denizlerin tuttuğu devrim türkülerini bugün yine aynı coşku ve devrimci kararlılıkla söyleme zamanı!

Ey yolcu, bir gün yolun buradan geçerse dur ve dinle rüzgar bizlere yürekten türkü söyleyen Denizlerin sesini kulaklarımıza taşıyor. Türküyü dinle ve kendine şiar edin. Faşizmin yıkılacağını bütün kalbimizle bildiğimiz şu günlerde düşmanın üzerine korkusuzca yürüme ve dövüşme zamanı!

**İDAMLAR BİZİ YILDIRAMAZ!
FAŞİZME KARŞI DENİZ OLMALI!**

İstanbul/DÖB

Gençliğin Politik Sorunları-2 (Kautskicilik)

Nihayet referandum tiyatrosunun sonuna geldik. Bu tiyatronun finali önceden elbette belirlenmişti.

Bu oyunda her şey önceden belli olmasına karşın, devrimci hareketler çeşitli farklı görüş altında 'Hayır' kampanyasında birleşti. Kimisi 'Birlikte Hayır' dedi kimisi 'Gençlik Var' dedi. Hatta o kadar parlamentarist ruhları kabardı ki bu aşklarına 'Başkanlığa hayır gençlik var sokaklarda' diyerek şarkı yazdılar. Neyse ki emekçi, genç kitlelerin bilinçleri bu kampanyalar ve şarkılarla uğraşanlardan daha ileri. Hayır diyen kitlelerin, evet sonucunda sokağa çıkacağı önceden belli olan bir şeydi. Bizler de bu kitlelerin içinde ki isyan ve ayaklanma ruhuna güveniyorduk zaten.

16 Nisan gecesinde tutun 7-8 günlük süreçte halkın belirli kesimi hala sokakta. Kimi zaman binler oldular, kimi zamanda 20-30 cüretli kişiydiler. Kitleler her sokağa çıktığında ise devletin geri adım attığı ve korktuğunu gördük. Beşiktaş, Kadıköy gibi merkezi yerlerde binleri bulan gösterilere hiç müdahale dahi edilmedi üstelik. Emekçi mahallelerde durum biraz daha farklı olsa da, topyekün bir saldırı söz konusu değildi. Bu anlattıklarımız var olan somut gerçeklik ve bu noktalara değinme amacımız böyle bir ortamda gençliğin nasıl tavır sergilediği. Hayır kampanyası yürüten gençlik örgütleri tam bir 'Kautskicilik' oynadılar bu durumda. 'Hükümet istifa' talebinden 'YSK istifa' talebine kadar inebilen bu gençlik, bu toprakların devrimci rüzgarını asla arkasına alamaz. CHP Üsküdar Gençlik Kolları'nın resmi sosyal medyadan yaptığı şu açıklama daha ileridir: 'Üsküdar gençliği olarak sokakları ve meydanları boş bırakmayacağız, genel merkez ayağını denk alsın'. CHP ve HDP'nin seçim sonuçlarını taniyan ve hukuki

yollara başvurma tavırlarına karşı kitleler öfke ve çeşitli tepkiyle karşıladılar. Gençlik örgütleri ise elbet sokağa çıkmama gibi bir tavır sergileyemeyeceği için bu eylemleri forum ve bildirli protestolar ile geçiştirmeyi amaçladılar.

Bir önce ki yazıda Rus aşırı muhalefeti ile bizim solcularımızın benzerliğinden bahsetmiştik. Lenin'in hangi kitabını açıp okumaya başlasak bu benzerliği çok belirgin bir şekilde görüyoruz. Gençliğin bu tutumunda elbette marksizmin tahrifatı büyük etken. Lakin bolşeviklerin reformizme, oportünizme karşı yürüttükleri mücadeleyi bizlerinde bu topraklarda yürütmesi mecbur kılıyor. Son olarak yine Lenine başvurarak bitirelim; "Kautskiciliğin hatası, doğru demokratik istekleri, geleceğe, toplumsal devrime göre değil, geçmişe, barışçıl kapitalizme göre tasarlamasıdır" diyor. Ya hedefimiz devrim ve sosyalizm olacak ya da kapitalizmin deliklerine yama çekmek ile uğraşacağız. Devrimci damarı güçlü her genç için tercih birinci seçenek olacaktır.

SAVAŞTA MOTİVASYON VE DİSİPLİN

Umut Güneş

Sınıflı toplum tarihi boyunca egemen sınıflar ile ezilen sınıflar arasında sürekli ve uzlaşmaz çelişkilere doğan bir savaşım söz konusudur. Köleci toplumdan, feodal topluma ve o günlerden günümüz kapitalist toplumuna kadar egemen sınıflar ve ezilen sınıflar arasında askeri, ekonomik, ideolojik, toplumsal uzlaşmaz çelişkiler bütünü vardır. Fakat günümüz kapitalist toplumunda burjuvazinin farklı kesimleri arasında da ekonomik, askeri, politik savaşım sürekli gündemde olan bir olgudur. Savaş söz konusu olduğunda bunun birçok farklı biçimi, aracı, koşulu bulunmaktadır. Sınıf savaşımından bahsedebilir olsak, bu savaşın bir üst düzeyi olan iç savaş da dahil olmak üzere bu savaş biçimlerini ilgilendiren birçok etken mevcuttur. Bu savaşta kararlı taraflar olarak proletarya ve burjuvazi kararsız bazı başka ara katmanlar dahil olmak üzere aralarında çeşitli biçimlerde süren bir savaşım bulunmaktadır. Sınıf savaşımında mevcut yapıya sığmayan güçler onu bir yeni biçimle değiştirmek ister; eski politik iktidarın devrilmesini ve yeni bir siyasal düzenin kurulmasını hedefler.

Tarihte burjuvazi, işçi sınıfı, köylülükle ittifak halinde zora dayalı bir devrimle köhnemiş feodalleri tarihin tozlu rafları arasına göndermiş, kendi ekonomik sisteminin önündeki engelleri kaldırmıştır. Marksizm 'Burjuvazi iktidara gelene kadar devrimci bir sınıftır; fakat iktidara gelir gelmez tek atımlık ilerici barutunu tüketir' sözleriyle sınıf savaşımını içerisinde burjuvazinin iktidarı alınca proletaryaya ve toplumun diğer emekçi kesimlerine karşı gerici karaktere büründüğünü söyler. Tarihteki diğer devrimlerde de örneğin 'Ekim Devrimi, Küba Devrimi, Bulgar Devrimi deneyimleri ise örgütlü proletarya ve toplumun diğer emekçi kesimleri ile ittifak kurularak sermaye düzenini yıktığı deneyimlerdir. Bunlar çoğunluğu azınlık üzerindeki egemenliğinin ilanı olarak kendinden önceki devrimlerden ayrılmışlardır.

Türkiye ve Kürdistan'da uzun yılların iç savaş deneyimleri, serhıldanlar, silahlı çatışmalar, isyanlar, grevler savaş ve savaş disiplini konusunda bizlere büyük bir örnek teşkil etmektedir. Öncelikle hangi savaş veya hangi savaşan taraflar sözkonusu olursa olsun sonal amaç düşmanın sırtını yere getirilmesidir. Bu savaş ekonomik, politik, ideolojik, psikolojik, askeri olmak üzere en karmaşık ve yüksek seviyelerde gerçekleşmektedir. Mücadele sadece burjuvazinin ve onun koruyucusu devlet makinesinin yıkılması ile değil daha sonra yapılacak ekonomik ve ideolojik bir dizi savaşım ile sürdürülmek zorundadır.

Türkiye ve Kürdistan'da bir birleşik devrimin nesnel koşulları oluşmuştur. İşte tam da burada savaşta nasıl konum alınacağı, savaş disiplininin ve örgütlülüğünün nasıl güçlendirilebileceği meselesini ele almak lazım. Nesnel koşulları oluşan bu birleşik devrimin zafere nasıl taşınabileceği, her gün propaganda ve ajitasyonlarımızda dillendirdiğimiz bu iddiamız doğrultusunda ne kadar hareket ediyoruz ve bu savaş için gerekli olan kararlılık, motivasyon ve kendimize güvenimiz var mı?

Bu topraklarda bulunan devrimci enerji ateşlenmeyi bekleyen bir benzin gibi. Asıl mesele savaşın öncü güçlerinin sürekli hareket halinde olan halk yığınlarına bu güçlü iddiayı, devrim sloganlarını ne kadar yüksek sesle duyurabileceği. Daha ciddi halk ayaklanmalarına, isyanlara hazır mıyız? Şimdi her bir genç Leninistin kendine bu soruyu sorması ve buna dair eksikleri ortaya koymasına gereklidir.

Ayaklanabilecek halk yığınlarına gelecek süreçlerde nasıl öncülük edeceğiz? Bunun bir yanı elbette çok geniş ve sıkı kitle bağlarına, geniş bir örgütlülük zeminine dayanmaktadır. Ama öte taraftan zaferin birincil koşulu düşman birliklerinin, şimdiki dinci-faşist iktidarın yenilebileceği, sırtının yere getirilebileceğini bilmektir. Düşman üstün teknik ve imkanlarına rağmen yenilebilir. Bunun tarihteki en iyi örneklerinden biri Nazi Almanyası'na karşı ciddi bir motivasyonla mücadele eden Sovyet ordusuydu. Üstün savaş gücüne karşı her geri çekilişi düşmana karşı cehenneme çeviren gözüpek, fedakar Sovyet ordusu ve halkı faşizmi ezerek zafere erdi. Bizim coğrafyamızda ise her sene gözüpek bir şekilde, Taksim'i zapt eden Leninistler düşmanın sayı ve teknik üstünlüğüne rağmen her sene o meydana çıkmayı başararak psikolojik olarak düşmanı alt etmeyi başarıyor. 71 silahlı çıkışı ile bu topraklarda zora dayalı devrimin yolunu açan Denizler nasıl dün bunu kırarak yolu açıtıysa, bugün bunu kırmaya devam ediyor. Savaşta en önemli hazırlık, güç ve teknik zafer için büyük bir ölçektir, fakat zaferin kazanılacağına dair inanç, motivasyon ve savaş disiplini işte şimdi hepimizin ihtiyaç duyduğu şeyler.

ANKARA 6 MAYIS'TA YOLDAŞLARININ YANINDA

Her yıl olduğu gibi bu yıl da Denizler mezar başlarında anıldı. Devrimci Öğrenci Birliği, kurucuları Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan için, idamlarının 45.yılında 'Denizleri Anmak Onlar Gibi Savaşmaktır' şiarıyla Karşıyaka Mezarlığı 2Nolu Kapı'da sabah saatlerinden itibaren toplanmaya başladı.

Kapıda kortejin oluşmasının ardından Devrimci Öğrenci Birliği sloganlarla yoldaşlarının mezarlarına doğru yürüyüşe geçtiler. 'Denizler Yaşıyor Leninistler Savaşıyor' diyerek yürüten öğrenciler yoldaşlarının yanına geldikleri zaman bayraklarıyla yerlerini aldılar. Denizler nezdinde tüm devrim savaşçıları için saygı duruşuna geçen kitle 'Vaktimiz yok onların matemini tutmaya' diyerek anma programını başlattılar.

İlk önce yoldaşların son mektupları ve hemen ardından son sözleri başlarında okundu. Ardından Devrimci Öğrenci Birliği adına söz alan bir öğrenci; amfilerde, sokaklarda, her barikatın arkasında mücadeleyi devam ettirdiklerini söyledi. Daha sonrasında Denizler gibi genç yaşta mücadeleye atılan bir DÖB'lü söz aldı. Yıllar önce yoldaşlarımızın elleriyle mayaladıkları mücadeleyi bugün DÖB'lülerin devam ettirdiğini vurguladı.

DÖB'ün bileşeni olduğu Mücadele Birliği Platformu da yoldaşlarını anmak onlar gibi savaşmaktır şiarı üzerine kısa bir konuşma yaptı. Onların idam edilmesinin bir tesadüf olmadığı,

bu düzeni değiştirmek için devrimci zoru tercih ettiklerini ve onlara her seferinde seçim vaatleriyle gelenlere güzel cevabı THKO'yu kurarak verdiklerinden bahsedildi. 45 yıl önce onları idam edenlerin bugün aynı şeyi darbelerle, OHAL'lerle KHK'larla yapmaya çalıştıklarını ama başaramadıklarını söyledi. 'Mücadele bitmedi, bitmeyecek, bitiremeyecekler. Ta ki zaferi kazandığımız güne dek yoldaşlarımızın bayrağını yere düşürmeyeceğiz. Mutlaka kazanacağız!' sözleriyle konuşma son buldu.

Konuşmanın üzerine başka bir DÖB'lü THKO'nun kuruluş bildirisini okudu. Anma sırasında sık sık 'Fabrikalar, Tarlalar, Siyasi İktidar, Her Şey Emegün Olacak' sloganları atıldı.

'Onlar ki toprakta karınca, / suda balık, / havada kuş kadar / çokturlar; / korkak, / cesur, / câhil, / hakim / ve çö-

cukturel / ve kahreden / yaratan ki onlardır, / destânımızda yalnız onların mâceraları vardır' diyerek konuşma ardından yapılan şiir dramatisasyonu insanlar tarafından büyük ilgi gördü.

Ayrıca İstanbul'dan gelen DÖB'lüler 'Yaşamın devrim ve sosyalizme aktığı şu günlerde ölüme gülerken giden, idamı gülerken karşılayan Denizlerin ardılları olmanın onuru ve kıvançlı içindeyiz' diyerek yoldaşlarını bir kez daha selamladı.

Marşlarla devam eden anma, Denizlerin avukatı Halit Çelenk, devlet tarafından katledilen diğer devrimciler ve Sivas'ta yakılan

canları da anmak üzere tekrar kortej oluşturarak onların mezarlarında sürdü.

Devrimci avukat Halit Çelenk, siper yoldaşı Ulaş Bardakçı ve Mahir Çayan, THKO gerillası Niyazi Yıldızhan'ın mezarları başlarında da onlara ve mücadelesine dair kısa konuşmalar yapıldı. Sivas Şehitliğine gelindiğinde ise 'Ne zaman barış desek devletin bize cevabı hep kurşun oldu' sözleriyle halkların birlikte mücadelesine vurgu yapan bir konuşma yapıldı. Sivas Şehitliği'nde konuşma son bulduktan sonra 1 Nolu kapıda DÖB kortejini DİSK'li işçiler alkışlarla karşıladı. DÖB'lüler işçileri 'Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği' sloganlarıyla selamladıktan sonra anmayı sonlandırdılar.

Mücadele Birliği / Ankara

Denizleri Anmak Yasaklanamaz

Samandağ'da yapılacak olan "Halkın Denizi Denizleşen Halkla" isimli Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan'ı anma etkinliğimiz, ülkede uygulanan OHAL kapsamında yasaklanmıştır.

Bizler Denizlerin Yoldaşları olarak Denizleri, Yusuf'ları, Hüseyin'leri, Mahir'leri, İboları her zaman ve her alanda anmaya devam edeceğiz. Önderlerimizi anmamıza hiç kimse engel olamaz ve olamayacaktır.

İdamlarının 45. yılında Denizleri her sokakta, her meydan da, her alanda yaşatmaya ve mücadelelerini sürdürmeye, bayraklarını dalgalandırmaya devam edeceğiz.

**ZAFERE KADAR DAİMA!
DENİZLERDEN SEYİTLERE İDAMLAR BİZİ YILDIRAMAZ!
DENİZ, YUSUF, İNAN SAVAŞA DEVAM.!**

MKÜ/DÖB

Denizleri Anmak Onlar Gibi Savaşmaktır

İzmir'de 45. yılında Denizleri anmak için, yoldaşları 6 Mayıs'ta Alsancak'ta Türkan Saylan önünde bir araya geldi.

Saygı duruşunun ardından Yenikapı Tiyatro Topluluğu, Gogol'ün Palto oyununun sokağa ve günümüze uyarlanmış özgün gösterisini yaptılar. Alsancak'ta 18.00'da başlayan eylemde "Denizlerin Yolunda Devrimci Saflara", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği", "İdamlar Bizi Yıldıramaz" sloganları atıldı.

Eyleme Partizan, Devrimci Parti, Dev-Güç, Dev-Lis, Kaldıraç, ESP, YDG ve feministler de bayraklarıyla katıldılar. Basın açıklamasından sonra Enver Gök-

çe'nin "Dost" şiiri okundu.

Eylem 30 Mart'ı ve Devrimci dayanışmayı anlatan bir konuşma ile ve ardından "Yaşasın Devrimci Dayanışma" sloganlarıyla sona erdi.

Bir saat kadar süren eyleme çevreden alkışlarla, sloganlarla pek çok kişi katıldı. Birçok kişi eylemi kaydetti, fotoğraf çekti ve desteklerini gösterdi.

Mahallelerde yapılan afiş ve sticker çalışmalarında gördüğümüz Denizlere duyulan saygı ve sevgi merkezde de hissediliyordu.

Denizleri anmanın onlar gibi savaşmak olduğunun bilince çıkarıldığı günlerdeyiz.

Denizleri Anmayı Yasaklayamazsınız

Samandağ'da yapılacak olan "Halkın Denizi Denizleşen Halkla" isimli Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan'ı anma etkinlikleri OHAL kapsamında yasaklanana

MKÜ DÖB'lü öğrenciler, "Bizler Denizlerin Yoldaşları olarak Denizleri, Yusuf'ları, Hüseyin'leri, Mahir'leri, İboları her zaman ve her alanda anmaya devam edeceğiz. Önderlerimizi anmamıza hiç kimse engel olamaz ve olamayacaktır" diyerek Denizleri her sokakta, her meydan da, her alanda yaşatmaya ve mücadelelerini sürdürmeye, bayraklarını dalgalandırmaya devam edeceklerini duyurdular.

Devrimci Öğrenci Birliği'nden öğrenciler ilk olarak sabah saatlerinde Armutlu'da "Denizler Yaşıyor Leninistler Savaşıyor" pankartı asarken, öğle saatlerinde de Samandağ'da Denizlerin pankartını açarak kısa bir eylem yaptılar.

İki DÖB'lü öğrenci, meydana "Yaşasın Kürt ve Türk Halklarının Birlikte Mücadelesi" pankartı açıp, Denizler ve mücadeleleri üzerine ajitasyon konuşmaları yapıp basın açıklaması okudular.

"Bugün 6 Mayıs... Denizlerin idamlarının 45. yıldönümü..."

Her yıl olduğu gibi bu yılda Devrimci Öğrenci Birliği olarak Samandağ'da anma yürüyüşü yapmak için kaymakamlıktan izin için görüşüldü. Ancak bu yürüyüşümüzü yasakladılar ve 6 Mayıs günü tüm Samandağ'ı polis ablukasıyla sardılar" diyerek yaşananları anlatan DÖB'lüler açıklamalarını "Biz Deniz'in, Yusuf'un, Hüseyin'in yoldaşları olarak yasaklamalarla bizleri engellemeyeceklerini bir kez daha göstermiş olduk. Devrimci Öğrenci Birliği olarak 'Denizleri Anmak Onlar Gibi Savaşmaktır' şiarını bir kez daha emekçi halklarımıza duyurarak her yerde denizlerin bayrağını dalgalandırıp emekçi halklarımızı bu bayrak altında örgütlenmeye çağırıyoruz" diyerek bitirdiler.

"Yaşasın Türk-Kürt-Arap-Ermeni Halkların Mücadele Birliği", "Deniz Yusuf İnan Savaş Devam" sloganı atan öğrenciler, polisin saldırısıyla gözaltına alındılar. İki devrimci öğrenci, akşam saatlerinde serbest bırakıldı.

Niha Dema Şoresêye

Amed'de 6 Mayıs ve Denizler idamlarının 45. yılında, Bağlar Öğretmenler Caddesine asılan "Niha Dema Şoresêye" pankartı ile selamlandı.

Mücadele Birliği/Amed

Antakya Armutlu'da, Denizlerin 45. ölüm yıldönümlerini anmak, mücadelelerini selamlamak için sabah saatlerinde bir pankart asıldı; "Denizler Yaşıyor Leninistler Savaşıyor" denildi.

ÖLÜMÜ YENENLERİN YÜRÜYÜŞÜ SÜRÜYOR HALA

**Ölümü yenenlerin öyküleri bitmez
Türküleri susmaz
Halayları durmaz
Sen kork ey köhnemiş çürümüş düzen
Zulmün zorbalığın seni ayakta tutmaya
yetmeyecek
Yirmili yaşlarında üç fidan üç devrimci
yiğit
Elbet vardı bu yiğitlerin bildiği bir şey
Kolay değildi yoksa öyle genç ölebilmek
Ölümü yenenlerin yürüyüşü sürüyor
hala...**

45 yıl önce 6 Mayıs 1972'de Deniz, Yusuf, Hüseyin yoldaşlarımız, üç yiğit önderimiz idam edildiler.

Bedenlerini yok ederek devrim mücadelesini durduracağını sanan faşizm dalga dalga büyüyen Deniz'i Yusuf'u Hüseyin'i görüyor. Halk denizinin ayaklandığında neler yapabileceğini gördüler.

Bugün Onların açtıkları yoldan milyonlar yürüyor. Üzerinden on yıllar geçmiş olmasına rağmen değil korkmak, değil unutmak, aksine cesaret aşıyor, yol gösteriyorlar. Devrimimizin nasıl yapacağını öğretmeye devam ediyorlar.

Denizlerin yoldaşları olarak, bugün idamlarının yıldönümünde Onları bulduğumuz her alanda andık, düşlerini zafere ulaştıracağımıza söz verdik.

İstanbul'da da her yıl olduğu gibi yine Kadıköy'de buluştuk Denizleri anmak için...

Saat 17.00'ye gelirken pankartımız, bayraklarımız ve Denizlerden, Seyitlere ve 12 Eylül faşizmin idam ettiği tüm devrimcilerin resimlerinden ve son sözlerinden oluşan sergimizle, sloganlarla toplandık.

Son zamanlarda faşizmin yükselen devrimi bastırabilmek adına başımızın üzerinde sallandırmaya kalktığı "idam" tehdidine karşı verilecek en iyi cevaptı bu. İdam edilen yoldaşlarımızı ve dar ağacına çıkanların faşizmin suratına haykırdıkları son sözlerini anmak... Korkmuyoruz, İdamlarınız bize vız gelir...

Deniz Gezmiş'in idamından önceki son isteklerinden biri olan Rodrigo'nun Gitar Konçertosu eşliğinde saygı duruşunda bulunuldu, Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan şahsında tüm devrim savaşçıları için...

Ve son mektupları okundu, "önemli olan çok yaşamak değil, yaşadığı süre içinde fazla şeyler yapabilmektir" denildi.

Mücadele Birliği platformu adına okunan basın açıklamasında da "Denizler savaşsız sömürsüz bir dünya için atıldılar en öne. Dünyanın her yanı kan, gözyaşı, zulüm... Durmayacak akan kanlar sömürü çarkını kırmadıkça. Sömürünün olmadığı bir dünyayı yaratmak için el koyacağız tekellere, sınıfları ortadan kaldıracacağız. Bahar gelecek meleketime kolay olmayacak elbet zorla aldılar söke söke alacağız bizim olanları.

Denizleri anmak Kürt halkının yanında olmaktır; Yusuf'u anmak işçi sınıfının kavgasını vermektir; Hüseyin'i anmak inançlarını yok edenlere karşı savaşmaktır

Dimdik durdular yaşamları boyunca, işkencede, mahkemede ve idam sehpasında yürüdüler üstüne üstüne cellatların. Sanma böyle gider devran. Bu düzeni kabul etmeyenlere sesleniyoruz: şimdi denizleşme zamanı, şimdi devrim zamanı. Eğilip bükülmek yok, dimdik durma zamanı.

Basın açıklaması "Devrimci çizgide yürümek umut beslemekten daha fazlasıdır. Yeni bir gelecek uğruna sınırsız bir kavgaaya atılmaktır. Dünyanın altını üstüne getirmektir fırtına koparmaktır.

Şimdi devrim zamanı. Korkuyor cellatlar biz kaybedersek yeniden başlayacağız onlar kaybederse yokolup gidecekler tarihin çöplüğüne" diye sona ererken, ajitasyon konuşmaları ve sloganlar eşliğinde Bahariye Caddesi üzerinden Mehmet Ayvalıtaş Parkı'na doğru yürümeye başlandı.

"Deniz Yusuf İnan Savaş Devam", "İdamlar Bizi Yıldıramaz", "Denizlerin Yolunda Leninist Saflara", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "Deniz, İsyen Devrim", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği", "Deniz Yusuf İnan Savaş Devam" sloganları ile yapılan yürüyüşte sık sık çevreden alkışlarla karşılandı. Yapılan konuşmalarda, 1 Mayıs günü Taksim'e, Kızıl Meydan'a çıkan Leninistler de unutulmayarak selamlandı.

Mehmet Ayvalıtaş Parkı'na ulaşıldığında kızıl bayraklar dalgalandırılarak Emeğe Ezgi'nin Adım Deniz marşı dinlenerek anma sona erdirildi.

Denizleri anmak, Denizler gibi savaşmakla olur. Kapitalizmi zor yoluyla yıkmak, sömürsüz bir dünya kurmak için yola çıktılar, yolu açtılar. Onlar başladılar biz bitireceğiz...

Söz veriyoruz...

Denizlere Sözümüz Devrim Olacak

6 Mayıs 1972'de idam edilen THKO'nun kurucuları ve öncü kadroları, Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan, 6 Mayıs sabahında, dar ağacında bile devrimci kişiliğini ve anlayışını ortaya koymuşlardır. "Yaşasın Marksizm ve Leninizmin Yüce İdeolojisi, Yaşasın Türk ve Kürt Halklarının Birlikte Mücadelesi, Kahrolsun Faşizm Yaşasın Sosyalizm" diye haykıran, üç yiğit devrimci öndere selam olsun. Selam olsun devrim isyan bayrağını yücelten yiğit savaşçılara, selam olsun baş eğmeyen Denizlerin yoldaşlarına.

Biz bitti demeden, bu kavga asla bitmeyecek. Denizlerin açtığı yolda, Denizlerin cüretiyle, mücadelemiz sürecek, kavgamız sürecek ve zafer hiçbir şeyi affetmeyeceği kadar, tırnakla koparıncaya dek, bu kavga bitmeyecek, zafere kadar daima sürecek.

Bugün Türkiye ve Kürdistan'da faşist TC devletinin tutuklamaları ve katliamlarla saldırarak emekçi kadınları, devrimci gençliği, alevi halkını ve tüm ezilen ve de sömürülen halkı baskı altında tutarak, içleri devrim ateşiyle dolmuş bir halkı, susturup boyun eğdirebileceklerini sanıyorlar. Ama şunu herkes bilmelidir ki, tüm bu çabaları boşunadır, yeni bir topluma gebe olan bu sistemi yıkmak, tüm ezilen halkın ve proletaryaya partisi olan Leninist Partinin boynunun borcudur.

Hedefi iktidar olan, iktidar dışında her şey hiçbir şeydir diyen, Denizlerin partisi, Leninist Partinin saflarında, proletaryaya öncülüğünde toplanın, örgütLENİN devrim için savaşın. Çünkü, kurtuluşun tek anahtarı vardır o da, son sözü söyleyecek olan, dünyayı elerle yaratan ve yeni bir dünya kuracak olan, proletaryanın nasırı ve yaratıcı elindedir.

Kalması da yüreklerimizden başka namluya sürecek tek bir kurşunumuz,

Yine de Devrim yangınının yılmaz savaşçıları, Denizlerin, Yusuf'ların, Hüseyinlerin baş eğmeyen yoldaşları olacaktır.

**İdamlar Bizi Yıldıramaz
Yaşasın Partimiz TKEP/Leninist
Rojava'dan Leninist Savaşçı**

Denizlerin Yaktığı İsyen Ateşini Devrimle Taçlandırma Zamanı

Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan... Devrim için yola çıkan Üç komünist öncü...

Mücadele Birliği ve Devrimci Öğrenci Birliği, Denizlerin idamının 45.yılında, Adana İnşaat Mühendisleri Odasında bir anma etkinliği yaptı.

Etkinlik devrimin üç önderi başta olmak üzere tüm devrim savaşçıları için saygı duruşuyla başladı. Ardından Denizler için hazırlanmış olduğumuz slayt gösterimine geçildi. Slayttan sonra Mücadele Birliği ve Devrimci Öğrenci Birliği adına konuşmalar yapıldı.

Konuşmalarda "Türkiye ve Kürdistan halklarına devrim yolunu gösteren, idam sehpasında dahi görüşlerini düşmanın yüzüne karşı haykıran bu üç yiğit devrimci önder 6 Mayıs 1972'de ölümsüzleşti. Denizler ölüme yürürken bile 'Yaşasın Türk-Kürt halklarının birlikte mücadelesi!', 'Yaşasın marksizm-leninizmin yüce ideolojisi' diye haykırmışlardır.

Denizler işçi grevlerinin, gençlik eylemlerinin en önünde yer almış, kavgayı sürdürmüşlerdir. Denizler gençliğin kurtuluşunun işçilerin kurtuluşuna bağlı olduğunu görmüşler ve mücadeleyi

okul duvarlarını aşarak işçi sınıfıyla buluşmuştur. İşçi sınıfının ve öğrenci gençliğin birlikte mücadelesini örnek için 1968 yılında Devrimci Öğrenci Birliğini kurmuşlardır.

Deniz Gezmiş ve yoldaşları faşizme, emperyalizme, kapitalizme karşı zora dayalı devrimi savunmuşlardır. Ve bu bilinçle hareket ederek Türkiye Halklarının Kurtuluş Ordusunu kurmuşlardır. THKO, Türkiye ve Kürdistan emekçi halklarının mücadelesine askeri ve politik olarak önderlik edebilmek için oluşturulmuştur. Denizler, Türkiye ve Kürdistan halklarına devrim yolunu göstermişlerdir.

KHK'larla yapılan ihraçların, baskaların, gözaltıların ve hatta infazların son hızla devam

"Ben De Denizler İçin Bir Şeyler Söylemek İstiyorum"

Antep'te 7 Mayıs Pazar günü, Denizleri anmak için İHD Antep Şubesi'nde "Ben De Denizler İçin Bir Şeyler Söylemek İstiyorum" adlı etkinlik gerçekleştirildi.

Etkinlik açılış konuşması ile başladı. Antep Ayışığı Sanat Derneği'nin kapatılmasına değinilen konuşmada, "Bizler Ayışığı Sanat Derneği olarak yıllardır Antep'te kültür sanat mücadelesi yürütüyoruz. 4 ay önce birçok dernek gibi bizim de derneğimiz kapatıldı. Ama şu bilinmelidir ki bu faşist sistemin devrimci sanat mücadelemize karşı olan engellemeleri tehditleri bizleri yıldıramayacaktır. Ayışığı, sadece dernek binasından ibaret değildir. Bugün dernekleri kapatan, akademisyenleri ihraç eden, tutuklayan, Alevilere, Kürtlere, Devrimcilere ve emekçi sınıfa saldıran bu zihniyet 6 Mayıs 1972 de üç fidan Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan ve Yusuf Aslanı asarak katletti. Onların bedenlerini asanlar, düşüncelerini asamadılar" denildi.

Açılış konuşmasının ardından saygı duruşuna geçilen etkinlikte Denizlerin son bıraktıkları mektuplar okundu ve Mücadele Birliği adına konuşma yapıldı. Yapılan konuşmada, Denizlere, küçük burjuva maceracıları diyenlerin yanıldığını, öğrenci gençlik içindende bu

ettiği bu süreçte; ortak düşmanımıza karşı halkların birlikte mücadelesini örmemiz gerekiyor.

(...)Şimdi yaşamın devrimde aktığı tarihi günlerde Deniz'in, Yusuf'un, Hüseyin'in Türkiye ve Kürdistan'da yaktığı isyan ateşini devrimle taçlandırma zamanı! Şimdi Devrim Zamanı!" denildi.

Ardından şiir grubu 6 Mayıs için hazırlanmış olan şiiri okudular. Ve Denizler için bir şeyler söylemek isteyen herkes serbest kürsüye davet edildi. Aramızda bulunan şair dostumuz Denizlerin devrimci duruşlarından, emperyalizme karşı verdikleri savaştan bahsetti. Denizlerin, Seyitlerin ve idam edilen bütün devrimcilerin gösterdikleri cüreti son ana kadar sürdürdüklerini söyledi ve Denizlere ithafen yazdığı şiirleri seslendirdi.

Serbest kürsüye çıkan bir başka arkadaşımız, Deniz, Yusuf, Hüseyin'in idam edilmeden önce ailelerine yazdıkları mektupları okudu. Sonrasında Arap Halkı Alevileri Dayanışma Derneği (AHAD-DER) başkanı denizler için kısa bir konuşma yaptı.

Başka bir arkadaşımız Denizlerin yolundan gidilip, çevremizdeki insanların bilinçlendirilmesi ve büyük topluluklara önderlik edebilmenin gerekliliğinden bahsetti. Ardından Ahmed Arif'in Anadolu şiirinden bir kesit okudu.

Etkinlik müziklerle ve halaylarla son buldu.

mücadeleye gönül verenlerin çıktığını ve bu topraklarda Kürdistan'da ve Türkiye'de hâlâ devrim için savaşan insanlar olduğu sürece Denizlerin mücadelesinin bitmeyeceği, günümüzde halkların birleşik devrim mücadelesinde yaşadıkları anlatıldı.

Konuşma sonrasında Ekin Su Şiir Topluluğu tarafından; Dövüşe Dövüşe Yürünecek, Bıçak Kemikte, Dövüşenler Anlatsın şiirleri okudu. Ardından serbest kürsü oluşturularak "Ben de Denizler için bir şeyler söylemek istiyorum" diyenlere söz verildi.

Söz alan bir kişi, "Merhaba dostlar, yoldaşlar burada Denizleri anmak için sizlerle bir arada olmaktan mutluluk duyar ve bu mutluluğu sizlerle paylaşmaktan gurur duyuyorum. Sizler de biliyorsunuz ki bu topraklarda faşizm her geçen gün katliamlarını ve baskılarını arttırmakta. Hiç bir zaman yanılığya düşmeyelim. Denizler gibi bizlerde emin adımlarla devrim yürüyelim. Denizler bütün yaşamları boyunca devrimin zor yoluyla gerçekleştirilmesine inanmışlardı. Yaşasın Denizler, yaşasın devrimciler" dedi.

Söz alan bir işçi de, "Merhaba ben bir işçiyim. Burada Denizler için elbet biz işçilerin de bir şeyler söylemesi gerektiğini düşünüyorum. Tabi ki Denizleri dar kapılar ve duvarlar arasında anmak bile böyle bir süreçte önemlidir. Gönül ister ki Denizleri sokaklarda, meydanlarda büyük kitlelere hitap ederek analım" dedi.

Etkinlik, Denizler için konuşan birçok kişiden sonra müzik topluluğunun şarkıları ile son buldu.

GENEL OLANLA ASIL OLANIN BAĞI

Özgür Güven

Marksizm tarihin sınıflar mücadelesinden ibaret olduğunu söyler. Bu tarih, Paris Komünü'nden bu yana proletaryanın baş role çıktığı bir evreye girdi. 1871'den sonra tarihin en devrimci sınıfı olan proletarya kendi kendisini egemen bir sınıf olarak örgütlemenin örneklerini yarattı. Komün'den bu yana tarih, artık sınıfları ortadan kaldırma mücadelesidir; sınıfsız bir toluma geçişin de tarihidir aynı zamanda. Burjuvazi ile proletarya arasındaki sınıflar mücadelesi bu nedenle en sert, en şiddetli ve belirleyici aşamaya girmiştir. Çağımız kapitalizmden komünizme geçiş çağıdır.

Proletaryanın kendi kendisini egemen sınıf olacak örgütlediği Sovyetler Birliği ve Doğu Avrupa başta olmak üzere bazı ülkelerde karşı devrimler gerçekleşmiş olsa da, bu örneklerin yarattığı deneyimleri, birikimi ve değerleri hiç bir güç, hiç kimse proletaryanın elinden alamaz. Proletarya bu deneyim ve birikimle eskisinden daha güçlü olarak yoluna devam ediyor.

Sermaye kendi varlığını sürdürdürebilmek için her defasında halk kitlelerini, emekçi yığınları mülksüzleştirip üretim ve geçim araçlarından kopararak onları daha çok yokluk ve yoksunluk içine sürükleyerek, sefaletlerini derinleştiriyor. Yaşam koşulları daha da kötüleşen emekçi kitleler burjuva topluma, sermayenin egemenliğine karşı mücadelelerini yükseltiyor. Burjuva sınıf, artık ideolojik ve politik olarak kitleler üzerindeki hegemonyasını kaybetti, kaybediyor. Bu nedenle sermaye kendi varlığını korumak, egemenliğini sürdürdürebilmek amacıyla her geçen gün daha zorba, daha saldırgan ve daha terörist yöntemlere başvuruyor, ancak bu sayede ayakta kalabiliyor.

Tekeller dünya pazarlarını, nüfus alanlarındaki baskı ve şiddeti artırdıkça, emekçi yığınlar, proletarya çok daha geniş kitlelerin katıldığı, çok daha güçlü başkaldırıları gerçekleştiriyor. Sermaye bu başkaldırı ve ayaklanmaları ezme amacıyla her defasında devlet gücünü daha da etkinleştirmek yoluna gidiyor. Bu bastırma aracı olarak devlet çırpıncılık açığa çıkıyor.

Devletin etkinleştirilmesi, devletin resmi politikalarının ve uygulamalarının yeniden düzenlenmesiyle gerçekleşir. Burjuvazi doğası gereği kendi sınıfsal çıkarlarına uygun olarak bir resmi politika oluşturur. Bu resmi politika her defasında burjuvazinin yeni ekonomik yönelimine ve çıkarlarına uygun olarak yeni baştan düzenlenir. Bu olmazsa, sermaye kendi çıkarlarının, yöneliminin önünde engel olan eski resmi politikayı tasfiye eder, yerine yesinisi koyar.

Bu kesinlikle devletin tasfiyesi değil, burjuva sınıfın verili koşullardaki sınıfsal çıkarlarına uygun olarak yeniden düzenlenmesidir. Bizdeki referandum, yeni anayasa ve başkanlık sistemi bu çerçevede içerisinde ele alındığında her şey daha açık görülecektir. Şurası kesin, tarih boyunca bütün sınıflı toplumlarda olduğu gibi egemen bir sınıf olarak burjuvazi devletten asla vazgeçmez. Çünkü sadece devlet gücüyle ekonomik, politik ayrıcalıklarını ve egemenliğini sürdürebilir. Gerek kendi ülkesinde, gerek dünyanın diğer bölgelerinde çıkarlarını ancak devletle, devlet gücünü dayanarak sürdürebilir.

Bizde emek-sermaye çelişkesinin ve bu temelden yükselen diğer gelişmelerin keskinleşmesiyle birlikte devrim güncel duruma gelmiş; proletarya ve halklar kendi kurtuluşlarını gerçekleştirip kendi kaderlerini ellerine almak için mücadeleyi yükseltmiştir. Bu gelişme, sermayenin çıkarlarını tehdit etmeye, egemenliğini her alanda sarsmaya, burjuva sınıfın ayarının altındaki toprağı kaydırmaya başlamıştır. Türk tekelleri burjuvazisi bu gelişmeler karşısında her defasında varolan devleti biraz daha güçlendirmek, tahkim etmekten, baskı ve şiddeti daha da arttırmaktan başka çıkar yol bulamaz oldu.

Sermaye ve faşist devlet her defasında şiddetin, baskının ve faşist terörün yoğunluğunu artırıyor diye komünistler kendilerini asla günlük mücadelenin, günlük sorunlarla boğuşmanın akışına kapırmamalı. Bir leninist, daima, güncel olaylarda dahil, olayların asıl nedenlerine kadar izini sürmeli; olayları, onlara yöne veren ve etkileyen ekonomik nedenlerle birlikte ele almalıdır. Güncel olanla asıl olanın bağı güncel olaylarla temel hedefin sıkı ilişkisi ancak böyle kurulur.

Proletarya günlük mücadeleyi ve güncel olayları abartmamalı, her şeyi güncel olana bağlamamalıdır. Çünkü proletaryanın asıl hedefine doğru ilerlerken elbette günlük mücadeleden geri kalamaz. Zaten kalmamalı. Ancak günlük mücadele verirken bile asıl hedefi olan sınıfların ortadan kaldırılması hedefini gözlemelidir.

İlkel toplulukların dağılmasından bu yana insanlık tarihinde egemen olan sınıflı toplumun bugün geldiği yer, bir avuç tekellerin çıkarları uğruna insanlığın mahvedilmesi oldu. Bu talan ve soygun düzeninin devamı, sadece insanı, insan toplumunu değil, yeryüzündeki bütün yaşamı tehlikeye atmaya başladı. Bu artık, telafi edilemez, geri dönülemez sınırlara doğru ilerliyor. Sınıfların ortadan kaldırılması bütün bir tarihin olgunlaştırıp, proletaryanın omuzlarına yüklediği tarihsel bir görevdir. Bu, artık bir zorunluluktur. Emek-sermaye uzaşmaz çelişkesinin olgunlaşması ve karşıtlığın derinleşmesi bu zorunluluğu tekrar tekrar gündeme getirdi, getiriyor. Bu sorunun tek çözümü sınıfların ortadan kaldırılmasıdır.

Kapitalizmden komünizme geçiş uğruna mücadele, yani sınıfların ortadan kaldırılması mücadelesi sürüyor. Bu biricik kurtuluş ve çözüm, kendisini dünya nüfusunun belli bir kesimine kabul ettirdi. Giderek herkese de kabul ettirecektir.

Değiştirilen Yönetmelik Üzerine

İktidar, 657 sayılı devlet memurları kanununun değişeceğini her fırsatta tekrar ediyor. Konuyla ilgili fikrimizi daha önce beyan etmiş ve bir broşürle birlikte kapsamlı bir değerlendirme yapmıştık.

Referandumun ardından 657 sayılı devlet memurları kanununda değişiklik olmasını beklerken öncesinde başka bir hamle geldi; Rehberlik ve Psikolojik Danışma Hizmetleri Yönetmeliğinin değiştirilmesi...

Rehberlik ve Psikolojik Danışma Hizmetleri Yönetmeliği değiştirilerek, içerik bakımından skandal sayılabilecek bir hale getirilmiş ve imza için Başbakanlığa gönderilmiştir. Yapılan değişikliklerle, rehber öğretmenlere yönelik nöbet, ders/etüt görevleri, haftada 40 saat çalışma zorunluluğu gibi eğitimde rehberlik ilkelerine temelden çelişen adımlar atılmak istenmektedir. Rehber öğretmenler kendi işi dışında her işe koşuturulmak isteniyor. Rehber öğretmenler okulun joker elemanı olacak ve angarya olan her iş onlara yüklenecek. Öğrencilerle görüşme yapması gerekirken nöbet tutacak, seminer vermesi gerekirken gelmeyen öğretmenin yerine boş

derslere girecek, kendi evraklarını hazırlaması gerekirken okulun memuru gibi okul evrak ve yazı işlerine koşuturulacak.

Öğrencilere yönelik istismar ve ihmallerin ortaya çıkarılmasında rehber öğretmenlerin önemli bir rolünün olduğu açıktır. Bunun temel nedeni, rehber öğretmenlerin öğrencilerle kurdukları iletişim becerileri, karşılıklı anlayış, rehber öğretmen ile öğrencinin koşulsuz kabul, empati, güven ve saygı çerçevesinde ilişki kurabilmesidir. Bu yönetmelikle birlikte alan dışı atamaların önü açılacak ve alanda mesleki yeterliliği olmayan "yeni" rehber öğretmenlerin özellikle ihmal ve istismar konusundaki çabaları yetersiz kalacak. Tüm bu angaryalarla boğuşurken ve nöbet/boş ders bekleliği yaparken de zaten bu ve benzeri önemli hadiseler vakti olmayacak.

Alan dışı atama denilince akla hemen Felsefe öğretmenlerinin Rehberlik alanına atanması geliyor. Bu geçmişte birkaç kez yapılan bir şeydi. Ama bu kez durum çok farklı. Rehberlik alanına yapılacak alan dışı atamada yoğunluğun ilahiyat mezunlarına verileceği konuşuluyor. Ne tesadüftür ki birçok yandaş

üniversitede şu dönem "manevi rehberlik" adı altında seminerler yapılmaktadır.

Bu yönetmelik değişikliği, sıkça belirttiğimiz eğitimin ticarileştirilmesi ve gericileştirilmesi sürecinin önemli halkalarından biridir. Psikolojik Danışma ve Rehberliğin içi boşaltılarak eğitimde kalan son bilimsel kırıntılar da temizlenerek gerici hakim kılınmaya çalışılıyor. Çok çalış-az kazan ve iş güvencen olmasın hamleleriyle de eğitimde özelleştirme/ticarileştirme ayağı tamamlanıyor.

Eğitim ve bilim emekçilerinin yapılan bu değişikliklere şaşırması gerekmektedir. Tüm bunlar kapitalizmin doğasından kaynaklanmaktadır ve varlığını sürdürdürebilmesi için elzemdir. Emekçilerin yaşamlarını kaliteli ve onurlu bir şekilde sürdürdürebilmesi için elzem olursa Anti-Kapitalist bir perspektifle mücadele etmesidir. Bunun en iyi araçlarından birisi ise komitelerde örgütlenmek ve birlikte mücadele etmektir. Devrimci Emekçi Komiteleri, bu mücadele perspektifini ve iddiasını taşımaktadır.

**Yaşasın Emekçilerin Mücadele Birliği!
Devrimci Emekçi Komiteleri**

Mücadeleyi Büyüterek 1 Mayıs'ta Alanlara

Dev Turizm-İş Sendikası'nda örgütlenmek için işten atılan Shangri-La Otel işçileri, Beşiktaş İşkalesi karşısında bulunan 5 yıldızlı otel önünde 28 Nisan günü basın açıklaması yaparak, otel yönetiminin sendika ve işçi düşmanı tavrını protesto etti.

5 yıldızlı Shangri-La Otel'in %90 dolu olduğu bir dönemde "ekonomik gerekçelerle" işten çıkarılan işçiler, lüks ve ihtişamlı içinde, kölece çalışma koşullarının hüküm sürdüğünü belirterek, işten çıkarılmalarının "ekonomik" değil "sendikal" nedenler olduğunu belirtti.

"Atılan İşçiler Geri Alınsın Dev Turizm İş Sendikası" pankartı açılan eylemde işçiler "Turizm İşçisi Köle Değildir", "Sendika Haktır Engellenemez", "Atılan İşçiler Geri Alınsın" yazılı işten atılmaları protesto eden dövizler taşıyarak sloganlarla da taleplerini dile getirdiler.

Eylemde ilk olarak söz alan, işten atılan işçilerden Çağdaş Dikici, atılan işçilerin en az 3 yıldır çalışmakta olduğunu, bazı çalışanların ise otelin inşaat bitimi sürecinden bu yana çalışmakta belirtti. 14 işçinin atılmasının gerçek nedeninin sendikal örgütlenme olduğunu söyleyen Dikici, işlerine geri dönme ve insanca koşullarda çalışmak istediklerini ve bu nedenle de sendikali olduklarını anlattı.

Dev Turizm-İş Örgütlenme Daire Başkanı Ali Karabudak ise 3 yıldır krizle boğuştuğu söylenen turizm iş kolunda krizin faturasının emekçiye kesildiğini söyledi. Turizm merkezi olan pek çok şehirde işçilerinin sezon sonlarında maaşlarını zor aldıklarını anlatan Karabudak, bu iş kolunda 900 bin kayıtlı ve yaklaşık iki buçuk milyon da kayıtsız işçi çalıştığını, 900 bin işçiden yalnızca 30 bininin sendikali olduğunu, onların da toplu sözleşme hakkını kullanmadığını söyledi.

Karabudak, sermaye ve özellikle bu iktidar döneminde patronlar için "ucuz emek cenneti" yaratıldığını ifade ederek, asgari ücretin 1400 lira

olduğu Türkiye'de aylık sınırının ise 1500 liranın üstünde olduğunu hatırlattı.

Tüm bu şartlar karşısında sendikaya üye olmanın doğal ve anayasal bir hak olduğunu söyleyen Karabudak, patronların sendikal örgütlenmeye karşı saldırıya geçmesini, kölece çalışma koşullarından kurtulmak için Dev Turizm-İş

Sendikası'nda örgütlenmeye ve mücadele etmeye çağırıyor.

Dev Turizm-İş İstanbul Şube Yönetim Kurulu üyesi Saniye Evren okuduğu basın açıklamasında "İstanbul'un göbeğinde Beşiktaş'ta Shangri-La otelinde çalışan turizm işçileri kölelik koşullarında çalıştırılmaktadır. Kendi iş tanımları dışında işler işçilere yaptırılmakta, kanunen verilmesi zorunlu olan molarlar dahi bazen işçilere verilmemekte, yapılan ücret artışları enflasyonun altında olmakta ve hayat pahalılığı karşısında işçilerin ekmeği her geçen gün küçülmektedir. Müdürlerin keyfi uygulamaları, hakaret ve tehditler ise çalışma hayatının sıradanlaşmış vakaları haline gelmiştir bu otelde. Yine kanuna aykırı bir şekilde bazı işçiler sürekli gece mesailerinde çalışmak zorunda bırakılırken, 'az işçi ile çok iş mantığı' işçilerin yapabileceğinden daha fazla işleri yapmak zorunda kalmasına neden olmaktadır" dedi.

Kanunen işçinin rızası gereken denkleştirme uygulamasının işçilerin rızası dışında zorla yaptırılmakta olduğunu ve fazla mesaiden doğan ücretlerin patronlar tarafından zorla gasp edildiğini belirten Evren, "Bu otelde işçiler hasta olup rapor dahi alamamaktadır. Hasta olup bir işçi rapor aldığı anda psikolojik baskı ile karşılaşılmakta ve böyle bir durumda haftalık izni dahi kullanamamaktadır. Zorunlu ücretsiz izin gibi uygulamalar da bütün bu olumsuz çalışma şartlarına ek uygulamalardandır. Yaşanan bu sorunlar işyerinde işçilerin karşılaştığı durumlardan sadece çok küçük bir kısmını oluşturmaktadır" dedi.

Bu sorunlara karşı işçilerin sendikada örgütlenmesi, işten atılmaya karşı mücadelenin süreci ve 1 Mayıs'ta alanlarda olunacağı belirtilerek "Sendika Hakkımız Engellenemez!", "Zafer Direnen Emekçinin Olacak!", "İnadına Sendika İnadına DİSK!" sloganları atılarak eylem sonlandırıldı.

Adalet Arayan Aileler 28 Nisan İçin Yürüdü

Fransız Konsolosluğu önünde toplanarak "28 Nisan İş Cinayetlerinde Hayatını Kaybedenleri Anma ve Yas Günü İlan Edilsin" yazılı pankart açan Adalet Arayan İşçi Aileleri iş cinayetlerine dikkat çeken dövizler ve iş cinayetinde yaşamını yitiren işçilerin fotoğraflarını taşıdı.

Aileler eylemde "Çalışırken Ölmek İstemiyoruz", "İş Cinayetlerine Son", "Kaza Kader Değil Cinayet", "İş Cinayetlerinde Sorumlular Yargılsın" sloganları ve iş cinayetlerinin yaşandığı iş yerleri ve yaşamını yitiren işçilerin isimlerini haykırarak "Unutma Unutturma" sloganları attı. İş cinayetlerinin nedenlerine ve önenebilir olduğuna ilişkin konuşmalar yapıldı.

Yürüyüşle Galatasaray Meydanı'na ulaşan aileler adına Eren Eroğlu basın açıklamasını okudu.

"28 Nisan sadece bir anma ve yas günü değildir. Bizler diyoruz ki kaybettiklerimizi unutmaz, unutturmazsak başlar mücadele. Biliyoruz ki yasını tutmadıklarımızın hesabını da soramayız. Diyoruz ki 28 Nisan 1 Mayıs'a bağlanır. Yaşam hakkı ihlaline karşı çıkmakla başlar insanlıkdışı çalışma koşullarıyla mücadele edelim" denilen açıklamada, "İş kazaları" ve iş cinayetlerinin %98 öngörülüp önenebilir; meslek hastalıklarının ise %100'ü olduğu söylendi.

Dünyanın pek çok ülkesinde olduğu gibi yaralanmaların, iş cinayetlerinin olağan sayılmaması, çalışırken yakalandığımız meslek hastalıklarının görmezden gelinmemesi için kamuoyu duyarlılığı yaratmaya çalıştıklarını, patronların, devlet kurumları dahil sorumlu tüm kurum ve kuruluşların gerekli tedbirleri alması ve yasal düzenlemeleri etkinleştir-

mesi için baskı oluşturmaya çalıştıklarını ve bu çabaların kaybettiklerimize borcumuz, çalışan her işçiye karşı görev olduğunu söyleyen Eroğlu, 28 Nisan'ın İş Cinayetlerinde Ölenleri Anma Ve Yas Günü ilan edilmesinin tarihçesini aktardı.

2012'den beri ülkemizde 28 Nisan'ın İş Cinayetlerinde Hayatını Kaybedenleri Anma ve Yas Günü ilan edilmesi için mücadele edildiğini aktaran Eroğlu, çıkardıkları İş Cinayetleri Almanacağı'na değindi.

"İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi'nin verilerine göre 2017'nin ilk üç ayında en az 441 işçi hayatını kaybetti. İşçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirleri alınmış olsaydı hayatını kaybeden işçi kardeşlerimiz bugün yaşıyor olacaktı. Bizim gerçeğimiz bu kadar basit. Maruz kaldığımız bu vahşete dur demek için 28 Nisan'ın Anma ve Yas Günü ilan edilmesini istiyoruz. İş cinayetleri olağan değildir diyoruz. Çalışanların kaderi ölmek değildir diyoruz" diyerek 61.sini yapacakları Vicdan ve Adalet Nöbeti'ne katılım çağrısı ile basın açıklaması sonlandırıldı.

Akademisyenlerden Gülmen ve Özakça'ya Destek Açlık Grevi

KHK ile ihraç edilen ve "İşimizi Geri İstiyoruz" diyerek Ankara Yüksel Caddesi'nde eylemde olan ve açlık grevinde 5 Mayıs itibarıyla 57. güne giren akademisyenler Nuriye Gülmen ve Semih Özakça'ya destek amacıyla Barış Akademisyenleri de dönüşümlü açlık grevine başlıyor.

Açlık grevinde olan Nuriye Gülmen ve Semih Özakça'nın sağlık durumlarının kötüye gittiğini belirten Barış Akademisyenlerinden açlık grevine ilk olarak

Yrd. Doç. Dr. Esra Mungan'ın başlayacağı duyuruldu.

Akademisyenlerden yapılan açıklamada, "Bir geceyarısı KHK'sı ile işlerinden edilen Akademisyen Nuriye Gülmen ve Öğretmen Semih Özakça, işlerine geri dönme talepleriyle Ankara'nın ortasında, Yüksel Caddesi İnsan Hakları Anıtı önünde 56 gündür açlık grevindeler. İşlerini geri isteyen arkadaşlarımıza destek olmak için bir grup Barış Akademisyeni olarak bulunduğumuz yerlerden sesimizi yükseltiyoruz: 'Nuriye Gülmen ve Semih Özakça Yalnız Değildir!'. Bedenlerini 57 gündür açlığa yatırmış arkadaşlarımızın sesine ses katmak, açlığın ortak olmak için bulunduğumuz kentlerde süreli-dönüşümlü açlık grevine başlıyoruz" denildi.

"KHK Gidecek Biz Kalacağız!"

KHK ile ihraç edilen kamu emekçilerinin "İşimizi Geri İstiyoruz" eylemleri bir çok şehirde sürüyor. KESK İstanbul Şubeler Platformu İstanbul'da Bakırköy, Kadıköy ve Kartal'da yürüyüş ve oturma eylemlerini yapmaya devam ediyor.

Kartal'da 5 Mayıs akşam saatlerinde yürüyüş yapılarak KHK ihraçları, emekçilere dönük saldırılar protesto edildi. Yürüyüş sırasında yapılan konuşmalarda "Bizler KHK ile ihraç edilen kamu emekçileri 11 haftadır 'İşimizi Geri İstiyoruz' diyerek meydanlarda, sokaklardayız.

Bizler öğretmen, sağlık emekçisi, büro emekçisi, adliye çalışanlarıyız. Bir gece yarısı OHAL KHK'leri ile işlerimizden atıldık. Bizler KESK'li emekçiler olarak parasız ve nitelikli sağlık ve eğitim hizmeti istediğimiz, bizler halkımıza daha iyi hizmet vermeyi istediğimiz için müca-

dele yürüttük. Bizim KHK ile ihraç edilmemizin nedeni emekten, demokrasiden, insanca bir yaşamdan yana mücadele etmemizdir" denildi.

Ankara'da 180 gündür mücadele eden Nuriye Gülmen ve Semih Özakça'nın 57 gündür açlık grevinde olduğu hatırlatılan konuşmada, "bizler, Malatya'da, Bodrum'da, Mecidiyeköy Cevahir AVM önünde, Sakarya'da, Didim'de, Aydın'da, Kartal'da, Kadıköy'de, Bakırköy'de meydanlarda mücadelemizi sürdürüyoruz. Yılmıyoruz, korkmuyoruz" diyerek mücadele ederek işlerini mutlaka geri alacaklarını söylediler.

Atılan akademisyenler de Nuriye ve Semih'e destek olmak için birer günlük açlık grevine başlıyorlar. Bunu duyurmak için de bir basın açıklaması yapıldı.

Destek için bir günlük açlık grevi yapacak ilk akademisyen ise Esra Mungan.

Yapılan açıklama, "Bizler ihraç edilen kamu emekçileri olarak biliyoruz ki bu direnişin sonunu hep beraber yazacağız. Birleşeceğiz, mücadele edeceğiz ve biz kazanacağız. Nuriye Gülmen ve Semih Özakça yalnız değildir" denilerek bitirildi ve 24 saatlik açlık grevine başlandı.

Cemal Bilgin'in İşe İade Davası Ertelendi

Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi'nde çalışırken 2016 Ağustos ayında yemekhanede yemek yiyenlerin ishal, kusma, başarı, bulantı şikayetiyle acil servise başvurması üzerine, hasta bakıcı olarak çalışan ve işçilerin İŞİG Temsilcisi olan Cemal Bilgin "Yemeklerde bakteriyi mi var?" diyerek üniversite yönetiminden araştırılmasını istemesi ve yemeklerde salmella bakterisinin bulunduğunu raporla ispatlaması üzerine "üniversitenin itibarını zedelediği, küçük düşürdüğü" gerekçesiyle işten atılmıştı.

Cemal Bilgin'in açtığı işe iade davası, 27 Nisan günü İstanbul 13 İş Mahkemesi'nde görüldü. Cemal Bilgin'in tanığı olarak İÜ. Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim dalı öğretim görevlisi Prof. Dr. Betigül Öngen konuştu ve olay günü yaşanan şikayetler üzerine yapılan laboratuvar incelemesinde yemeklerde salmonella bakterisinin bulunduğunu raporladıklarını aktardı. Cemal Bilgin'in, bu konuyu araştırması sonrasında konuyla ilgili neden-

den dolayı işten atıldığını öğrendiğini söyledi.

Ardından İÜ. Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi'nde Göğüs Hastalıkları Anabilim dalı'ndan Prof. Dr. Zeki Kılıçaslan da Cemal Bilgin'in yemeklerden zehirlenilmesine ilişkin basın açıklaması yapması nedeniyle işten atıldığını belirtti.

Davalı şirketin tanığı olarak ise şirketin Proje Müdürü dinlendi. Tanık Cemal Bilgin'in üniversitenin itibarını zedeleyen açıklamalarda bulunduğunu, bu nedenle de işten çıkarılması gerektiği yönünde talimat verildiğini belirtti. Ve tekrar süre istedi.

Hakim davanın sonuçlandırılmak üzere 30 Mayıs saat 11.00'e ertelenmesine karar verdi.

Evyapport Limanında 40 İşçi Atıldı

Kocaeli'nin Körfez ilçesinde bulunan Evyapport'ta 2 günde işten çıkarılanların sayısı 40'ı buldu. Sayının artması bekleniyor.

Evyapport Limanında bir süredir örgütlenme çalışması sürdüren Hak-İş'e bağlı Liman-İş Sendikasına üye olan 22 işçi, geçtiğimiz günlerde işten atılmıştı. İşten atılmaların ardından sendika, biri sendika binası önünde, diğeri de liman önünde olmak üzere iki basın açıklaması yapmıştı.

Toplamda 40 işçinin iş akdinin sona erdiği belirtilirken, çıkış işlemleri için insan kaynaklarına çağrılan işçilere ihbar tazminatı, kıdem tazminatı ve diğer işçi alacakları yanında, mahkeme kanalıyla hak arama yolunu kapatmak için çalışma yöntemiyle fazladan iki ya da üç brüt maaş teklif edildiği öğrenildi.

"Çalışanı En Mutlu" (!) Otel Sendikası İşçileri İşten Attı

İstanbul Beşiktaş'ta bulunan Shangri-La Otel'de Dev Turizm İş Sendikası'na üye 12 işçi Nisan ayı başında işten atıldı. İşçilerle çalışma şartları ve işten atılma nedenleri üzerine görüştük.

Nisan ayı başında Shangri La Otel'de işten atıldınız. Oteldeki çalışma nasıldı?

Çağdaş Dikici: Şubat 2013 tarihinde girdim ve 7 Nisan'a kadar çalıştım. Otel inşaat halindeyken çalışmaya başladım. Açılışını yaptık ve bir süre başarıyla da devam etti. Belboy olarak göreve başladım. Sonra resepsiyonist oldum. Çalıştığım süreye ilişkin başarı belgelerim var. Resepsiyonist olarak çalışırken, aynı zamanda diğer arkadaşların izin günlerinde danışma masasında görev yapmaya başladım. Nöbetçi müdüre ihtiyaç olduğunda bu görevi yaptım. Eğitimleri vermeye başladım. Ancak son iki yıldır haksızlıklara uğramaya başladım. Danışma masasında görev almak istiyordum, fakat sürekli erteleniyor. Maaşlar konusunda da sıkıntı yaşıyorduk. Zaman geçtikçe aldığımız ücret, lüks bir otelde çalışmamıza rağmen, neredeyse sıradan otellerde ödenen ücretlerle aynı olmaya başladı. Sürekli enflasyonun altında zam yapıldı. Geceliği 350-1000 Euro arasında olan bir otelde bizim ücretlerimiz ödenirken sürekli haksızlığa uğruyoruz. Mesela beni gece çalıştırdılar, ama gece farkını vermediler. Biz buna itiraz edince kitabına uydurmak için beni ve bir arkadaş 15 gün gece 15 gündüz çalıştırmaya başladılar. Fakat işler çok yoğun olduğundan, bu şekilde çalışmak bizim için çok yıpratıcı olmaya başladı.

Ne zamandır sorun yaşamaya başladınız?

Çağdaş Dikici: Başlarda gerçekten iyi koşullarda çalışıyorduk. Türkiye'deki terör saldırıları turizm sektörünü ve Sangri-La Otel'i etkiledi. Bu dönem 30 kişiyi birden çıkardılar ve işin bütün yükü bize kaldı.

Otelin açılış sırasındaki tanıtımlarında her odaya yaklaşık iki personel deniyor...

Çağdaş Dikici: Yaklaşık öyle bir durum vardı gerçekten. Başlangıçta Resepsiyon bölümünde 16 kişi çalışırken, 5 kişi çalışmaya başladık. Otel idarecilerinin yönetim stratejisinde sorun vardı.

"En iyi otel çalışanı mutlu oteldir" deniyor tanıtımında. Ama sizin durumunuza bakınca iki durum arasında uçurum var.

Çağdaş Dikici: İki sene öncesine kadar da pek fazla sorun yaşamıyorduk. Ücretlerde de gerekli iyileştirme yok. Dinlenmeden işe başlıyoruz. Bu durumda nasıl mutlu olabilirim ki... Ve tabii bu durumda nasıl iyi hizmet verebilirim? Bu yorgunluğu mutsuzluğu müşteriye yansıtmamak durumundayız bir de. Dış sızı yakar içi bizi yakar bir durum var anlayacağınız...

Nasıl sorunlar yaşıyordunuz resepsiyonda?

Çağdaş Dikici: Örneğin kasa sorumluluğumuz var. Kasa tazminatımız verilmiyordu. Kasada bir sorun olsa benden kesiliyordu. Odalardaki minibarda eksik çıktığında ücretimizden kesilen alış fiyatı değil, satış fiyatı oluyor. Bunu da yaptırın departman müdürüyü. Belki üst yönetimin bilgisi yok, zaten o da işten çıkarıldı, ama nedenini bilmiyoruz.

Sendikalaşma süreci nasıl başladı?

Çağdaş Dikici: Aramızda konuşurken, sendikali olma düşüncesi çıktı. Eren arkadaşımız ve ben birbirimizden habersiz sendika üyesi olmuşuz. Sonra bir de idari müdürümüz vardı. İlk onunla konuştuk onun üzerinden ilerlemeye başladık. Resepsiyonla başladık ve devam ettik. Özellikle son iki haftada sayımızı giderek artıyorduk. Fakat duyuldu ve 'ekonomik gerekçelerle' işten çıkarıldık.

Eren Hatpolat: Shangri-La Otel'de üçbuçuk yıl emek verdim sonra kapıya konulan işçilerden biriyim. Bellboy olarak çalışıyordum. Biz haklarımızı öğrenmeye başladık. Öncesinde onların yaptığı hesabı kabul ediyorduk. Örneğin fazla mesai ücreti olarak ödemi-

lardı. Bir saat mesai yapmışsak buna karşılık bir saat dinlenme veriliyordu, kabul ediyorduk. Çok yoğun iş zamanlarında yemek yemeğe bile vaktimiz olmuyordu. İdarecilerimize söylediğimizde "Bana ne, yeseydiniz" gibi bir de üstüne laf yiyorduk. Gündüz 15.00'de başlayıp, organizasyon olduğunda onun içinde çalışıp sabah 05.00'te işten çıktığımız zamanlar oluyordu. Aslında taksiyle gitmemiz ve ücretinin otel tarafından ödenmesi gerekiyor. "Senin araban var sen gidersin" deniyordu ve bunun için de bir ödeme yapılmıyordu.

Bu kadar uzun çalışma saatleri, yaşadığımız sorunlar eve yansıyor mu peki?

Eren Hatpolat: Olmaz mı? Elbette ki yansıyor. Benim eşim hamile... Ve ben çok uzun saatler çalışmak zorunda kalıyordum. Gece bir sağlık sorunu yaşasa ne yapabiliriz? Eşim için de benim için de ciddi bir sorun. Ben çok stres altındaydım bu nedenle.

Haklarınızı öğrenmeye nasıl başladınız? Sendikayla görüşmeye başlayınca mı?

Eren Hatpolat: Aramızda konuşmaya başlayınca, bazı okuduğumuz haberlerde vs. anlamaya başladık ki, bir şeyler yapabiliriz ve sendikali olma düşüncesini ortaya çıktık. Muhtemelen çevre otellerde iş bulamayacağız.. Ama sürece bakacağız biraz.. Ve tabii işe iade davalarını açacağız.

Gökhan Erdem: Housekeeping olarak görev yapıyordum. Üçbuçuk yıldır çalışıyordum.

Yani Shangri-La Oteli emekçileri var edenler işten çıkarılmış durumda mı şimdi?

Gökhan Erdem: Ne yazık ki öyle... Üç yılın altında çalışan arkadaşımız yok bildiğim kadarıyla işten atılanlar içinde. Bir çok arkadaşımız daha inşaat halindeyken başlamış olanlar. Son zamanlarda tüm departmanlarda iş yükü çok fazla olmaya başladığı için yasal haklarımızı öğrenmeye ve almak için çalışmaya başladık. Sendikali olursak haklarımızı alabileceğimizi düşündük. Bize yakınlık gösteren arkadaşlarla ilerlemeye başladık. Fakat bu sebeple işten atıldık.

Nasıl bir yoğunluk var sizin departmanınızda?

Gökhan Erdem: Evet, bizler odaların temizliğini yapıyoruz. Standart bir kişinin 12 odayı temizleyeceği yönündedir. Ve sözleşmemizde de yazılıdır bu. Fakat bu 15-16 odaya çıktı. Hatta son olarak arkadaşlarım 17 hatta 20 oda temizlenmesinin istendiğini söylediler. Giriş saatimiz belli ama çıkış saatimiz belli değil. Mesaimiz bitse bile boşalan oda olursa onları da temizleyip öyle çıkabiliyorduk ancak.

Peki size işten çıkışını nasıl bildirdi.

Gökhan Erdem: Benim mesaim bitmişti. Uyurken mesaj geldi. "Ekonomik nedenlerden dolayı daralmaya gittiğimiz için iş akdiniz feshedilmiştir" diye.

Yüzyüze görüşmeye bile tenezzül etmemişler yani.

Gökhan Erdem: Evet, benim de zoruma gitmedi değil. Gerçi otele geldiğim de idareciler sözlü olarak da ifade ettiler ama... Normal şartlarda belli bir süre önce size bildirilmesi ve iş arama izinlerinin verilmesi gerekiyor.

Peki bundan sonraki süreç için sizin düşünceniz nedir?

Gökhan Erdem: Sendikayla birlikte işe iade davamızı açacağız. Ve tabii ki, bir şekilde çalışmak da zorundayız. Ama işe dönüş için de gereken hukuki süreci takip edeceğiz.

Bundan sonraki yaşamınızda başarılar dileriz.

İzmir'de 1 Mayıs

İzmir Mücadele Birliği, bu 1 Mayıs'ta, "Şanlı Ekim Devriminin 100. Yılında, Dünyaya 'DEVİRİM' armağan etmek gerekir" diyerek Ekim Devrimini selamlayan pankartı ile 1 Mayıs'ı kutluyor...

TAKSİM'E ÇIKMANIN TAM ZAMANI

İ.Cevat Çetiner

Demokrat, devrimci bir çok kamu emekçisinin KHK'ler ile kapı önüne konulduğu, halen görevde olanların ise gelecek korkusu içinde yaşadığı bir zamanda;

İşçi sınıfının dokunulmasını savaş nedeni olarak ilan ettiği, kıdem tazminatına göz diktiği bir zamanda;

Kürt halkının kent savaşlarının yorgunluğunu üzerinden attığını Amed Newroz'u ile ilan ettiği ve Türkiye demokrasi güçleriyle birlikte ayağa kalkmaya hazırlandığı bir zamanda;

Halk oylamasında pervasızca hile yapıldığı ve bu sayede faşizmin sandıkta yok edilebileceğine dair o safca inancın çöktüğü bir zamanda;

Emekçi sınıfları oyalama misyonu olan CHP'nin halk oylamasından sonra çattırıldığı, demokrasi ve özgürlükten yana olan emekçi tabanının "Sokakları terk etmeyeceğiz" diyerek CHP'ye isyan bayrağını çektiği bir zamanda;

Ordunun sokaklara çıkarak halka karşı dizginsiz şiddete yönelmesinin olanaklarının (hem yaşadığı çözümler hem de 15 Temmuz'la birlikte gelişen "Ordu kışladan çıkmamalı, kanunsuz emri uygulamamalı" psikolojik-toplumsal baskısı ile) ortadan kalktığı bir zamanda;

Polis teşkilatının üç ayda bir sayıları binleri bulan tasfiyelerle moral olarak çöktüğü ve işleyemez hale geldiği bir zamanda;

Kürt aşiret lideri ve Kürdistan Bölge Yönetimi başkanı olan Barzani dışında tüm uluslararası ittifaklarını kaybettiği, dünyada kara para aklamaktan, IŞİD destekçiliğine kadar pek çok suçla itham edildiği ve güvenilmez ülke ilan edildiği bir zamanda;

12 Eylül yasalarının dişlileri arasında devrimcilerin, demokratların kırılmadan geçirdiği yetmezmiş gibi, bir de yasaların FETÖ'cü hakim ve savcılar eliyle uygulandığının deşifre olduğu ve bunun geniş bir kitlede öfke yarattığı, geniş bir kitlenin gündemini işgal ettiği bir zamanda;

Yani işin özü, her yerde Gezi havasının estiği bir beklentinin konuşulduğu, bu sefer nelerin yapılabileceği nelerin yapılmaması gerektiği üzerine sohbetlerin yapıldığı, insanların yüreklerinin heyecanla çarptığı, düzen savunucularının dizlerinin korkundan titrediği, fasulye sığınağının bu korkuyla kendini yurt dışına attığı bir zamanda karşıyoruz 1 Mayıs'ı.

İşte tam böyle bir zamanda yüreği devrim için, halkın demokratik iktidarını kurmak için atan birinden ne beklenir? "Taksim'e çıkmamız tam zamanı, mayalanan toplumsal ayaklanmayı tetiklemek için bundan daha uygun bir gün olamazdı" demesi.

İşte tam da bu zamanda DİSK, KESK, TMMOB, TTB, EMEP TKP, ÖDP, HDP; vs. vs. 1 Mayıs kararlarını açıkladılar: Taksim, devrimin kalbi, ruhu olan Taksim hariç her yer!

Lafı eveleyp gevelemeye gerek yok. DİSK, KESK, TMMOB, TTB'nin ardına saklanmaya da gerek yok. Bunların içinde etkin olanlar kim? Kimilerinde en üst düzeyde, kimilerinde onlarca şubesinde söz sahibi olan kim? Sizsiniz. Özellikle HDP.

Şimdi bir sürü cicili bicili kelimelerle diyorsunuz ki; "Kitlesele güçlü bir 1 Mayıs için, Hayırımıza sahip çıkmak için Bakırköy'deyiz" Her şeyi açıkça konuşma zamanında böyle yan yollara sapmakla, en hafif deyimle ayıp ediyorsunuz!

DİSK'li bir sendikacının sözünü hatırlatırız size! Ne diyordu o sendikacı siz bunları söyledikinizde; "Bugüne kadarki en kitlesele 1 Mayıs'lar hep Taksim'de olmuştur". Bunu bilmeden mi var?

Öyleyse neden Taksim dışında her yer diyorsunuz?

Tüm yasalıcı, reformist siyasetlerin endişesini anlıyoruz. Onlar devrim ve iktidar kelimelerini duymak istemiyorlar. Onlara parlamentarizm yetiyor da artıyor bile. Kendi inkarları anlamına gelecek, burjuvaziyle zar zor kurdukları güven ilişkisini zedeleyecek bir şey yapmamaya, hele de toplumsal başkaldırına yol verecek bir şey yapmamaya yeminliler.

Peki ama neden HDP'nin ana gövdesini oluşturan UKH yüzünü Taksim'e, ayaklanmaya değil de, Bakırköy'de bir miting düzenlemeye çeviriyor? Bir mitingi bir ayaklanmadan daha önemli kılan nedir? Hele de ortada "şimdi devrim zamanı" belirlenmesi dururken.

Venezuela'da Sokaklar Kadınların

Venezuela'da haftalardır süren karşı-devrimci gösteriler ve şiddet eylemlerine karşı, 6 Mayıs Cumartesi günü, kadınlar sokaklara çıktı.

Caracas'ta toplanan işçi, emekçi, devrimci kadınlar, devrimin kızılına bürünerek meydanları doldurdular, sokaklarda oynayarak dans ettiler.

Kadınlar, Nicolas Maduro'nun toplayacağı Kurucu Meclis'e destek olduklarını söyleyerek, bu meclisteki yerlerini alacaklarını duyurdular. Devrimci kadınlar, "muhalfeft" adı altında yapılan saldırıları da protesto ettiler.

Diğer tarafta ise karşı-devrimin kadınları, yine beyazlar giyerek toplanmıştı.

Roboski'yi, 24 Nisan'ı, Diğer Katliamları Unutmadık

Roboski Katliamı'nın 64.ayında İHD İstanbul Şubesi Adalet ve Hakikat Komisyonu, Roboski Katliamı, 24 Nisan Ermeni Soykırımı ve diğer faili meçhul cinayetlerin sorumlularının yargılanması talebiyle 28 Nisan günü Galatasaray Meydanı'nda basın açıklaması yaptı.

Komisyon adına basın açıklamasını okuyan Osman Özkan sözlerine Roboski'de insani ihtiyaçlarını karşılamak için sınır ticareti yaptıkları sırada, çoğunluğu çocuk denecek yaşta 34 insanın, TSK ya bağlı savaş uçakları tarafından bombalanarak vahşice katledilmesinin üzerinden 64 ay geçtiğini, o günden bu yana faillerin ve sorumlularının yargılanması yönünde hiçbir adım atılmadığını söyleyerek başladı.

Failler açıkça belli olmasına rağmen, olayın üstünün örtülmeye, faillerin korunmaya devam ettiğini anlatan Özkan, olayın faillerinin ve sorumlularının yargı önüne çıkarılması gerekirken, tebrik edildiğini ve yargı eliyle de katliam tamamı ile unutturulmaya çalışıldığını söyledi.

Her şeye rağmen Roboski'nin, kamuoyunda unutulmadığını, unutturulmadığını belirten Özkan Roboski'nin, Birleşmiş Mil-

letlerin Kürdistan için tuttuğu "Kıyama me t Tablosu"nda da yer aldığını söyledi.

Açıklamada, tarihte Nisan ayında yaşanan başka siyasi cinayetler de anımsatıldı; '78 Malatya Alevi katliamına değinildi.

"24 Nisan 1915 tarihinde başlayan bir süreçte, Talat Paşanın emriyle kadın çocuk yaşlı genç demeden milyonlarca Ermeni'nin soykırımı öncesi, İstanbul da, tiyatrocu, ressam, hukukçu, eğitimci, yazar, şair, doktor mühendis akademisyen den oluşan yaklaşık 250 Ermeni aydını, 23 Nisanı 24 Nisana bağlayan gece yarısı, evlerinden gözaltına alınarak Sultanahmet'te işkence merkezi olarak kullanılan binaya getirilip bir süre bekletildiler. Daha sonra bir kısmı Ankara'nın Ayaş ilçesine, diğerleri ise Kırşehir'e trenlerle götürülerek kaybedildiler. Failleri ve sorumluları itihah ve Terakki iktidarında" diyerek 24 Nisan soykırımı anlatıldı.

Roboski'yi, Ermeni soykırımını tüm katliamları unutmamak unutturmak gerektiği vurgulanan açıklama, tüm sorumluların yargılanması gerektiği söylenerek sona erdi.

Venezuela'da Devrim Sürüyor

Venezuela'da 2000'lerin başından beri süren karşı-devrimin saldırıları, hep Chavez ve Latin Amerika halklarına çarparak geri döndü. Chavez'in ölümünü fırsat bilen karşı-devrim, her tür aracı kullanarak saldırılarını artırdı.

Son haftalarda karşı-devrimci gruplar, şiddet olaylarını tırmandırdı. Yapılan sokak gösterilerinde, mahallelerde insanlar öldürülmeye başlandı. Bu gösteriler sırasında sadece 1 ayda 33 kişi öldürüldü. Bir kısmının motorsikletli gruplarca öldürüldüğü kesinleşirken, ölümlerin suçlusu ise hükümet ilan edildi. Hükümet, protestoculara sert müdahalesine yönelik yapılan eleştirilerin ardından Amerikan Devletleri Örgütü'nden (OAS) ayrılma kararı aldı. Dışişleri Bakanı "Venezuela onuru, bağımsızlığı, egemenliği, ülkenin barış ve geleceği için OAS'tan çekiliyor" dedi.

Venezuela'nın işçi emekçi halkları da, devrimin rengi kırmızılardan giyerek sokaklarda hükümetlerini destekleyerek bu karşı-devrimci "beyaz"ların karşısına çıktı.

Emperyalist-kapitalist sistemin bu "beyaz" kitleleri, sosyalizme yürüyen Latin Amerika halklarının önünü kesebilmek için her yolu mubah sayıyor. İşletmeler, ekonomik krizi tetiklemek için uğraşır emperyalistlere ambargo çağrılarını yaparken, halklar yoklukla

ve açlıkla boğuşmaya başladı. Venezuela devlet başkanı Maduro da bu süreçte önlemlerini artırdı.

Nisan ayının sonlarına doğru ABD merkezli otomotiv şirketi General Motors'a Venezuela hükümeti adına el konuldu. 2000'lerden bu yana el konulan, kamulaştıran çok sayıda şirketten biri oldu bu otomotiv devi de.

Ardından Maduro, kamu emekçilerinin maaşlarını ve asgari ücreti %60 artırma sözü verdi.

Mayıs'ın ilk günlerinde de meclisi yeniden yapılandıracağını ve yeniden anayasa yazılacağını duyuran Nicolas Maduro, muhalfeftin kontrolündeki meclisin dönüşümünde halka da görev verilmesini planlıyor.

Maduro "Halk, devleti dönüştürme amacıyla bir kurucu ulusal meclisi çağrısında bulunabilir. Devleti dönüştürmeye ihtiyacımız var. Burada her şeyin ötesinde çürümüş bir ulusal meclis görüyoruz" derken karşı-devrimci "muhalfeft" ise bunun Venezuela tarihinin en ciddi darbesi olduğunu söyleyerek "Nicolas Maduro demokrasiyi dağıtıyor, cumhuriyeti dağıtıyor" diyerek ayaklanma çağrısı yaptı.

Nicolas Maduro'nun anayasasının yeniden yazılması için bir halk meclisinin toplanmasını içeren kararnameyi imzalanmasının ardından karşı-devrim yeniden ayaklandı ve sokakları çöp torbaları ve metal parçalarıyla kapattı.

Brezilya Yerlileri Kongre Binasına Yürüdü

Binlerce Brezilya Yerlisi, toprakları ve yaşam hakları için 25 Nisan Salı günü başkent Brezilya'da protesto gösterisi düzenledi.

Atalarından yadigar kalan topraklarda hayatını kaybeden 305 yerli topluluğu temsilen tabut taşıyan protestocuların bazıları Kongre binasına girmeye çalıştı.

Protestolar, başkentte artan sayıda endüstriyel tarım ile birlikte yaşamaya ve toprak haklarını korumaya çalışan toplulukların birçok sorununu vurgulayan etkinliklerin yapıldığı Yerli Toplulukları Haftası'nda gerçekleşti. Tüylere ve vücut boyalarını içeren geleneksel giysileri pek çok yerli protestoya katıldı.

Yerliler, kendilerine müdahale eden polise de ok ve yaylarla karşılık verdiler.

Brezilya'da Temer'e Ve 'Reformlarına' Karşı Genel Grev

Geçtiğimiz yıl sosyalist Devlet Başkanı Dilma Rousseff'in Senato tarafından görevden alındığı Brezilya'da iktidarı ele geçiren sağcı Michel Temer'in işçi ve emekçileri hedef alan politikalarına karşı 29 Nisan'da genel greve gidildi.

Devlet Başkanı Michel Temer'in kemer sıkma politikalarına karşı sendikaların çağrısına destek veren emekçiler iş bırakırken, toplu taşıma hizmetlerinde ciddi aksamlar yaşandı. Sao Paulo'da otobüs, metro ve banliyö trenlerinin büyük bir kısmının seferleri iptal edildi.

Ülkenin ekonomi başkenti Sao Paulo'da tam bir kaos yaşanırken, halk kentin büyük caddelerini trafiğe kapattı, birçok noktada lastikler yaktı. Polis ise gaz bombaları ile saldırdı.

Rio de Janeiro'da ise sokaklara çıkan binlerce kişi, Michel Temer'in politikalarına tepkisini dile getirdi. Yerli halkların da katıldığı eylemlere karşı polis yoğun güvenlik önlemleri aldı.

Başkent Brasilia'da da eylemler yapıldı, Temer'in Sao Paulo'daki rezidansına kadar yüründü. Ülkenin diğer birçok kentinde de ana yollar bloke edildi.

Antakya'da Bir Mayıs

İşte tarihi günlerden biri daha gelmişti. Şanlı 1 Mayıs... hem de 1977 katılımının 40. yılı, şanına yakışır geçmeliydi.

Sabahın erken saatlerinde hareketlilik çoktan başlamıştı. İstanbul Taksim'deydi bütün gözler, devrimin meydanında. Ve çok geçmeden haber gelmişti, Leninistler bir kez daha kızıl meydanı zapt etmiş ve işçi sınıfını selamlamıştı. Yaşamın yarısı bizsek kavganın yarısı da biziz diyen işçi sınıfının yiğit iki kadını, binlerce polis engelini aşır Kızıl Meydandan işçi sınıfını selamlamıştı.

İşte bu coşku Antakya'ya ulaşmış ve erken saatlerde toplanma alanına gidilip hazırlıklar yapılmıştı. Antakya'da da 1 Mayıs yoğun güvenlik önlemleri ile başladı. Toplanma alanı olan Doğu Okulları önü ve yürüyüş güzergahı bariyerlerle kapatılmıştı.

1 Mayıs için toplanmaya başlamadan önce, Mücadele Birliği olarak güzergah üzerinde bir binaya "Emperyalist Savaşa Karşı Yaşamın Halkların Mücadele Birliği" pankartı astık.

Doğu Okulları önünde saat 14.00'te halaylar çekilerek toplanılmaya başlandı. Yürüyüş saati yaklaşırken polisler alanda bulunan herkesi bariyerlerin dışına çıkararak alanda arama yaptı. Oluşturulan iki arama noktasından geçerken bayraklar, pankartlar ve dövizler teker teker incelendi. Devrimci Öğrenci Birliği'nin "Sandığa Karşı Sokak Var" dövizine el konuldu. Bir çok kurumun devletin kendince sakıncalı gördüğü dövizlerine el konuldu.

Arama noktasından geçildikten sonra sendikaların da alana gelmesi ile miting alanına doğru yürüyüş başladı. Yürüyüş boyunca sık sık "Taksim Kızıldır Kızıl Kalacak", "Taksimde Düşene Dövüşene Bin Selam", "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "Yaşamın Halkların Mücadele Birliği", "Deniz Yusuf İnan Savaşa Devam", "İktidar Dışında Her Şey Hiç Bir Şeydir", "Kadın Olmadan Devrim Olmaz Devrim Olmadan Kadın Kurtulmaz", "Jin Jiyan Azadi" sloganları atıldı. Bununla birlikte, devletin savaşı politikaları, Kürt halkına saldırıları, Alevilere dönük saldırıları ajitasyon konuşmaları ile kitleye anlatıldı. Taksim'in önemi de sık sık vurgulanarak Taksim'e çıkarlar Antakya'dan selamlandı.

Mücadele Birliği, miting alanına Taksim sloganları ile giren, alkışlarla karşılandı. Miting programı, bütün kortejlerin alana girmesi ile başladı. İlk olarak DİSK ve KESK konuşmasını yaparak 1 Mayısı kutladı.

Konuşmaların ardından Grup Abdal Konseri ile halaylar çekildi. Alanda bulunan ve 1 Mayıs İşçi Bayramında da çalışmak zorunda kalan temizlik işçileri de halaylara eşlik etti.

Antakya'da 1 Mayıs böylece sona erdi.

Adana'da İstasyon Meydanı'na Yüründü

1 Mayıs işçilerin emekçilerin mücadele, birlik ve dayanışma günü Adana'da kutlandı.

Mimar Sinan Açık Hava Tiyatrosu önünde 7'den 70'e binlerce emekçi bir araya gelerek İstasyon Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti.

Yürüyüş esnasında ajitasyonlar yapıldı. 1 Mayıs'a baskılarla tutuklamalarla ihraçlarla girildiği, dinci-faşizmin aralıksız, soluksuz saldırdığı, korkularının büyük olduğu, güçlü olanın emekçi kitleler olduğu, onların korkularını gerçeğe çevirmenin sokaklarda, meydanlarda halk iktidarı için mücadeleyle olacağı vurgulandı.

Alana gelen kitle iki farklı arama noktasından geçirildikten sonra yürüyüş korteji oluşturuldu. Geniş güvenlik önlemleri altında kitle miting alanına girdi.

Miting saygı duruşu ile başlarken, 1 Mayıs Tertip Komitesi adına DİSK Çukurova Bölge Temsilcisi H. Yaşar Gündoğdu, emekleri ve insanca bir yaşam için mücadele edeceklerini ve OHAL ve KHK'ler istemediklerini dile getirdi. Gündoğdu, "Bizleri karanlıktan çıkaracak olan işte bu 1 Mayıs meydanlarıdır. Gün şikayet etme gün değildir. Gün karanlığa karşı aydınlık bir Türkiye için meşale yakma günüdür" dedi.

Ardından Eğitim Sen Genel Başkanı Kamuran Karaca, 100 Bine yakın kamu emekçisinin ihraç edildiğini söyledi. İş güvencelerinin ellerinden alınmasına karşı mücadeleyi yükselteceklerini dile getiren Karaca, mücadele ve dayanışma içerisinde olacaklarını belirtti.

Miting müzik dinletisi ve halaylarla devam etti.

Mücadele Birliği /ADANA

Amed'de 1 Mayıs

1 Mayıs mücadele ve dayanışma günü için Amed İstasyon Meydanı'nda toplandı. Mitingi DİSK, KESK, TMMOB düzenledi. Sendikacılar kitleyi selamladılar.

"Biji Yek Gulan", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "İhraçlar Bizim Onurumuzdur", "Tutsaklar Bizim Onurumuzdur" sloganları atıldı, Taksim'deki saldırı ıslık ve zılgıta protesto edildi.

KESK Genel Başkanı konuşma yaptı, "Bir kez daha hayır diyoruz. Babaya karşı direneceğiz. Sesimiz yükseltmeye devam edeceğiz. KHK'ya, kayyuma, milletvekillerinin, akademisyenlerin tutuklanmasına, OHAL'e, kadın katliamına

hayır diyoruz. Hayır daha bitmedi mücadele devam ediyor. Faşizme karşı omuz omuza, Nusaybin, Gezer vs. yıkılan yerler için mücadeleye devam edecek" dedi.

Eğitim Sen müzik grubunun ardından DBP Eşbaşkanı Gülçihan Şimşek Atas ve HDP Amed Milletvekili Feleknaz Uca'nın konuşma yaptığı mitingde halaylar çekilerek eylem sona erdi.

Ankara'da 1 Mayıs

Taksim katliamının 40.yılında tüm illerde olduğu gibi başkentte de 'Hayır, Daha Bitmedi' şiarıyla "1 Mayıs Emek ve Dayanışma" günü için binler sokaktaydı.

Sabah saat 10'da 10 Ekim Dayanışma Derneği ve sendikalar Ankara Gar önünde hem '77 1 Mayıs'ta hem de 10 Ekim'de katledilenler için anma töreni düzenlediler. Ardından, toplanma yeri olan Kurtuluş'a geçtiler.

Ankara'nın uzun zamandır gördüğü en kitlesel eylemlerden biri olan 1 Mayıs'a sendikalar, odalar, sivil toplum örgütleri, siyasi parti ve oluşumlar kortejlerle katıldılar. Kızılay'da, Kurtuluş'ta ve Dikimevi'nde toplanmalar saat 11 gibi başladı. Ancak kortejlerin kalabalıklığından dolayı alana sığamamaları nedeniyle 1 Mayıs programı kürsüden ancak 3'te başlatılabildi. Girişlerde X-Ray cihazlarından geçmeye zorlamaları nedeniyle uzun bir süre arama noktalarında yığılmalar oldu.

1 Mayıs özneline, DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'nin başını çektiği tertip komitesi adına konuşmalar yapıldı. Neredeyse meclisteki tüm üyeleri cezaevinde olan HDP'den Sırrı Süreyya Önder ve alana gelen CHP'li vekiller gibi birçok kişi ve kurum adına 'hoşgeldiniz' diyen sunucular, son olarak 'Taksim'de Düşene, Dövüşene Bin Selam' diyen Mücadele Birliği Platformu selamlandı.

Miting şarkı ve türkülerle son buldu.

Denizlerin Bayrağıyla 1 Mayıs'taydık

Açık hava etkinliklerinin 18 Mayıs'a kadar yasaklandığı Antep'te 1 Mayıs için valilik sadece 1 saat izin verdi. Korkuları bu kadar büyüktü işte!

Mücadele Birliği Platformu olarak, Antep Ayışığı Sanat Merkezi'nin KHK ile kapatılmasından sonra katılacağımız ilk büyük miting için Yeşilsu Parkı'na saat 10.00'da toplanma için çağrı yaptık.

Mücadele Birliği Platformu, 11.00'de Kırkayak Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Deniz bayraklarını açan ve kortej oluşturan Mücadele Birliği, "Yaşamın 1 Mayıs", "Biji Yek Gulan", "Yaşamın İşçilerin Mücadele Birliği", "Fabrikalar, Tarlalar, Siyasi İktidar, Her Şey Emegin Olacak" sloganlarıyla alana yürüdü. Alana girdikten sonra da sloganlarını gür bir şekilde atmaya devam etti ve alanda bulunanlarca alkışlanarak karşılandı.

Mücadele Birliği korteji, alana girdikten hemen sonra TÜMTİS'in yanında, kürsünün tam karşısındaki yerini aldı. Sürekli sloganlar atarak alanda bulunan işçi ve emekçilere moral ve güven verdi. Alanda içinde en yaşlı ve en genç insanların bulunduğu ve bir arada slogan attığı grup olarak göz doldurdu. Kürsüden "'Şimdi Devrim Zamanı' diyen Mücadele Birliği hoşgeldiniz" denilerek se-

lamlanan kortejimiz, coşkulu sloganlarla karşılık verdi.

KESK, TMMOB, Tez-Koop, Belediye-İş, TÜMTİS, Mücadele Birliği, HDP, ESP, ÖSP, DEV-LİS, TKH, CHP, EMEP gibi siyasi parti, sendika ve kuruluşların katıldığı eylem coşkulu geçti. KESK, DİSK, TÜMTİS, TMMOB VE TTB adına konuşmalar yapıldı. Miting alanında, "Faşizme Geçit Vermeyeceğiz", "Faşizme Karşı Omuz Omuz", "Yaşamın İşçilerin Mücadele Birliği", "Zafer Direnen Emekçilerin Olacak", "Direne Direne Kazanacağız", "Taksim Kızıldır Kızıl Kalacak" sloganları atıldı.

Yaklaşık 750 kişinin katıldığı ve sendikalar tarafından basın açıklaması olarak yapılan 1 Mayıs kutlamasında Mücadele Birliği, en kalabalık ve düzenli kortejlerden biri olarak dikkat çekti. Geçmişle geleceğin iç içe geçtiği Mücadele Birliği Platformu'nda herkesin aynı ruh haline sahip oluşu görülmeye değerdi. Hem genç hem de yaşlı kuşaklar, adeta "biz buradayız, bir yere gitmedik" diyorlardı. Alana gelen insanların Denizlerin bayrağını tutmak için yarışmaları da ayrıca bizi coşkulandıran olaylardan biri oldu.

Miting halaylar ve öfke dolmuş Antep halkının sloganları eşliğinde yoğun coşku ile son buldu. Alanda yankılanan son sloganlar da yine "Yaşamın İşçilerin Mücadele Birliği" ve "Fabrikalar, Tarlalar, Siyasi İktidar, Her Şey Emegin Olacak" oldu.

Basel'de 1 Mayıs

İşçi sınıfının emperyalizme, kapitalizme karşı birlik, mücadele ve savaş günü olan 1 Mayıs, Avrupa'nın bir çok merkezinde olduğu gibi, İsviçre'nin de bir çok merkezinde kutlandı.

Leninistlerin İsviçre'de Basel şehrinde Almanca "Şimdi Devrim Zamanı" yazan pankartı ile katıldığı 1 Mayıs yürüyüşü, saat 10.00'da katilen Messeplatz'da toplanması ile başladı.

İsviçreli ve Türkiyeli devrimci kurumların oluşturduğu Devrimci 1 Mayıs Komitesi (Anti-kapitalist Blok, TKEP/LENİNİST, TKİP, MLKP, CİWANAN AZAD, HBDH, İTİF, İDHF, MLGS, P.D.D, BEWEGUNG FÜR DEN SOZIALISMUS, REVOLUTIONÄRER AUFBAU) bu yıl sendikaların ve reformist partilerin önünde yürüdü.

Uzun tartışmaların ve bu yönde yapılan çalışmaların sonucu elde edilen bu kazanım, kitlede haklı bir gurur ve heyecan yarattı. Bunun sonucu olarak da Anti-kapitalist Blok birleşenleri dışında bulunan sendika ve kurumlardan da kitleye katılım oldu.

Kitlenin en önünde "Sömürsüz bir dünya için faşizme karşı sınıf mücadelesi, Direnişi ve Dayanışmayı örgütleyelim" sloganı ile açılan ortak pankartla 10.30'da yürüyüşe geçen kitle Barfüsserplatz miting alanına kadar yaklaşık 45 dakika boyunca sloganlarla yürüdü.

Miting alanında yapılan konuşmalar ve açıklamalar sonrasında 1 Mayıs mitingi sonlandırıldı.

Basel'den Leninistler

Stuttgart'ta 1 Mayıs

Stuttgart'ta Devrimci 1 Mayıs Platformu tarafından gerçekleştirilen 1 Mayıs yürüyüşüne Almanya, Türkiye ve Kuzey Kürdistanlı bir çok devrimci örgüt ve sendikalar katıldı. Yürüyüşte 2 bin civarı kişi yer aldı.

Yaklaşık 50 kişinin olduğu TKEP/L kortejinde Türkçe, Kürtçe ve Almanca "Yaşamın 1 Mayıs" pankartı taşındı. Yürüyüş boyunca sık sık "Yaşamın Birleşik Devrimimiz", "Yaşamın 1 Mayıs, Biji Yek Gulan", "Yaşamın Partimiz TKEP/Leninist" sloganları atıldı, parti bayrakları taşındı.

Slos Platz'a gelindiğinde sendikalar eylemi sona erdirirken, Devrimci 1 Mayıs Platformu birleşenleri ve anti-faşist Almanlar tekrar yürüyüşe geçti.

Yürüyüş esnasında Kürt gençleri bir direğe YPG bayrağı astı, anti-faşist Almanlar da Commerzbank'ın camlarına plastik maddeler fırlattılar. Yürüyüşe başlandığında polis eylemi engellemek için göz yaşartıcı bomba ile saldırdı. Grupların kararlı tavırları sonucu geri adım atan polis, yürüyüşe izin vermek zorunda kaldı.

Yürüyüş sloganlarla coşkulu bir biçimde sona erdirildi.

Almanya'dan Leninistler

1 MAYIS ALANI TAKSİM MEYDANIDIR

yüştürme sonra kortejlerin önünü kesen polis, toma, tazyikli su ve gaz bombalarıyla kitleye saldırdı. Ardından devrimciler gaz misketleri ve plastik mermilerle saldıran polis, ara sokaklarda gözaltı avına çıktı.

Saldırıya rağmen toparlanıp yürüyüşe devam eden kitleye polis yeniden saldırdı. Gayrettepe Metro önünde toplananlara saldırarak dağıttı. Çok sayıda kişi gözaltına alındı.

1 Mayıs, gün boyu Taksim'e çıkmaya çalışanların eylemlerine sahne oldu.

Sabah 08.30'a gelirken İstiklal Caddesi üzerinden Maydan'a girmek isteyen Halk Cephesi'nden 2 kişi de gözaltına alındı. Bir saat kadar sonra da Talimhane Caddesi'nde "Taksim Yasağı'na Hayır Yaşasın 1 Mayıs" pankartı açan Devrimci Hareket'ten gençler sloganlar atarak Meydan'a ilerlediler. Polisin saldırısı sonucu 12 kişi darp edilerek gözaltına alındı.

Beşiktaş üzerinden Taksim'e yürü-

meye kalkan HKP'lilere de polis 2 defa saldırdı, çok sayıda kişiyi darp ederek gözaltına aldı.

Taksim etrafında bu savaşım yaşanırken, 1 Mayıs'ı Ankara ve Kültürhanesi'nde kutlayacağını ilan eden faşist sendikalar Türk İş ve Hak İş Meydan'a girerek anıta çelenk bıraktı, Kazancı Yuşa'da anma yaptı.

Saatler ilerlese de, Taksim civarında toplanan insanların sayısı azalmıyor, her geçen dakika artıyordu. Talimhane Caddesi ve üzerindeki kafeler bir çekim odağı haline gelmişti. Yaşlılardan gencine pek çok kişi, Taksim'e çıkabilme, özlemi ile birikiyor, bekleyiş sürdürüyordu.

Ve 13.30'da Talimhane'de "Mücadele Birliği" ve "Şimdi Devrim Zamanı" pankartları açarak "Yaşasın 1 Mayıs", "Biji Yek Gulan", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği" sloganlarıyla Meydan'a

yürümeye başlayan Mücadele Birliği okurlarına kısa süre içinde polis saldırdı.

Slogan atmayı sürdüren ve polise pankartlarını vermemek için direten Leninistlere polisin saldırısı, çevrede izleyenlerce alkışlarla sloganlarla protesto edildi. "Onlar bizim çocuklarımızı bırakın onları" diyen yaşlıca bir kadın ve emekli bir işçi de polis tarafından darp edildi.

Emekli işçinin yerlerde tekmelenerek darp edilmesini halk yuhalayarak protesto etti. Pankart açanları gözaltına almaya başlayan polisi protesto etmek için "Yaşasın 1 Mayıs" sloganları atarak halay çekmeye başlayan halk 1 Mayıs Marşı'na başlayınca, polis yeniden saldırdı.

Polis bu defa marş söyleyip halay çekenlere, çevrede bekleyenlere, kafelerde oturanlara da saldırarak çok sayıda kişiyi gözaltına aldı. Bir muhabirimizi de darp ederek giysilerini parçalayan polis, gözaltına almak istese de, arbede sırasında gözaltına alınmaktan kurtuldu. Eylem öncesinde de olabilecek her tür eylemi görüntülemek için hazır bekleyen devrimci basına da gbt kontrolü yapan polis, gözaltılar bittikten sonra kimlikleri iade etti.

Talimhane Caddesi üzerinde terör estirmeye çalışan polis, gözaltına aldığı 11 kişiyi de meydanda bekletilen araçta darp etmeye devam etti.

Gün boyunca eylemlerde 200'ün üzerinde kişi gözaltına alındı.

"1 Mayıs Alanı Taksim Meydanı'dır" diyen Mücadele Birliği, 2017'de de 1 Mayıs günü Taksim'e çıkmak üzere yaptı hazırlıklarını.

DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'nin 1 Mayıs'a haftalar kala yaptıkları toplantılarda tabana rağmen alınan karar "Bakırköy" olmuştu. Bunun üzerine 1 Mayıs'ı Taksim'de kutlamak gerektiğini savunan devrimciler, sosyalistler ve sendikalar bir araya gelerek Taksim 1 Mayısını örgütlemeye başladılar.

Taksim Meydanı birkaç gün önceden getirilen bariyerlerle kaplanmış, 1 Mayıs sabah saatlerinde "kuş uçmayacak" şekilde ablukaya alınmıştı.

Saatler 08.30'u geçerken, Taksim Meydanı'nda Mücadele Birliği okuru iki kadın, "Mücadele Birliği Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emegin Olacak" pankartı açarak "Yaşasın 1 Mayıs" sloganı atmaya başlamıştı bile.

Kısa süre içinde polisin saldırısına uğrayan okurlarımız, uzun süre meydana mücadele ettiler ve darp edilerek gözaltına alındılar.

Pınar Kara ve Gamze Nihal İyidoğan, Taksim Meydanı'nda saatlerce bekletildikten sonra doktor kontrolünden geçirilerek saat 17.00 civarında serbest bırakıldılar.

Çepeçevre kuşatılmış durumdaki devrimimizin kızıl meydanına çıkmayı başaran okurlarımız, bir kez daha devrimci cüretin hiçbir engel tanımayaca-

ğını göstermiş oldu.

"1 Mayıs'ta Taksim'deyiz" diyerek Taksim'e yürümeye karar veren devrimci yapılar da saat 10.30'dan itibaren Zincirlikuyu'da toplanarak kortejlerini oluşturdu.

"Yaşasın Bir Mayıs, Biji Yek Gulan" pankartı açan Mücadele Birliği'nin yanı sıra Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası, Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, Birleşik Devrimci Parti, Devrimci Anarşist Faaliyet, Devrimci Yolda Özgürlük, Emek ve Özgürlük Cephesi, Ezilenlerin Sosyalist Partisi, Maltepe Sokak Kültür Derneği, Partizan, Proleter Devrimci Düşüş, Sosyalist Dayanışma Platformu, Alinteri, İnşaat iş, KESK'li emekçiler ve flamaları ile Taksim yönüne doğru "Taksim 1 Mayıs Alanıdır Kazanacağız" pankartı açarak yürümeye başladılar.

Sloganlarla kısa bir süre yürü-

Taksim İradesinden Vazgeçmeyeceğiz

"1 Mayıs'ta Taksim'deyiz" diyenlere yönelik gözaltılar Kadıköy'de protesto edildi.

1 Mayıs akşamı Süreyya Operası önünde bir araya gelen siyasetler "Taksim 1 Mayıs Alanıdır Kazanacağız" pankartı açarak "Yaşasın 1 Mayıs / Biji Yek Gulan", "Taksim 1 Mayıs Alanıdır", "Taksim Emekçilere Kapatılmaz", "Baskılar Gözaltılar Bizi Yıldırılmaz" sloganlarını attı.

ESP İl Başkanı Pınar Türk, "Gözaltına alınan arkadaşlarımızın derhal serbest bırakılmasını istiyoruz. Yine tekrar ediyoruz. 1 Mayıs alanı Taksim Meydanı'dır. Taksim iradesinden vazgeçmeyeceğiz, mücadeleye devam edeceğiz" dedi.

Taksim Meydanı'na çıkmayı başaran 2 Mücadele Birliği okuru da serbest bırakılır bırakılmaz eyleme, diğer gözaltıların serbest bırakılmasını istemeye koşmuşlardı. Gamze Nihal İyidoğan söz alarak, "1 Mayıs Alanı Taksim'dir. Bugüne kadar Taksim iradesinden vazgeçmedik. Taksime ısrar devrimde ısrardır diyoruz. Ve bu yıl devrimci örgütler olarak 1 Mayıs'ta Taksim'deydik. 1 Mayıs 1977 katledilen yoldaşlarımızı andık. Taksim'den vazgeçmeyeceğiz" diye belirtti. Yine Taksim'de gözaltına alınan ve serbest bırakılan Furkan Çelik ise "Bugün Taksim Meydanı'nda yüzbinlerce kişi olmak istedik. 77 1 Mayıs'ında katledilen işçilerin anısına Taksim'e çıkmak istedik. Biz devrimciler devletin gösterdiği alana gitmeyeceğiz" diye konuştu.

1 Mayıs gözaltılarıyla ilgilenen Avukat Mustafa Taylan Savran, devletin Taksim'i yasaklamasının ardından yaşanan gözaltılarda kendilerine ulaşan sayının 181 olduğunu, gözaltına alınanlardan 9'unun serbest bırakıldığını söyledi. Gözaltı uygulamasının savcılık talimatı ile gerçekleştirildiğini ifade eden Savran, savcılığa ve Sulh Ceza Hakimliğine yaptıkları başvuru sonucu ifade işlemlerinin başlatılabildiğini söyledi.

Ardından ortak basın açıklamasını Murat Yıldırım okudu. 1977 1 Mayıs'ının 40. yılında 200'ün üzerinde kişinin gözaltına alındığını ifade eden Yıldırım, gözaltıların derhal serbest bırakılmasını istedi. Taksim talebinin bir inatlaşma olmadığını altını çizen Yıldırım, işçi ve emekçilerin yıllarca yürüttüğü can bedeli mücadelenin kazanımı olduğunu altını çizdi.

Yıldırım, "Taksim Meydanı 1 Mayıs alanıdır. Taksim'in işçi ve emekçilere kapatılması hiçbir gerekçesi meşru değildir" diye vurgulayarak "Taksim'den vazgeçeriz diye bekliyorsanız yanılıyorlar" dedi.

"1 Mayıs'ta Taksim Onurdur Taksim Devrimdir"

Devletin 1 Mayıs'ta Taksim yasağına resmen 1 Mayıs'ı devrimci özünü uygun olarak Taksim'de kutlayanlar ve gözaltına alınanlar 2 Mayıs günü serbest bırakıldı.

Gözaltına alınanların bir kısmı aynı gün serbest bırakılırken, gözaltında bulunan 23 kişi 2 Mayıs günü İstanbul Adliyesi'ndeki "terör savcılığı"ndan serbest bırakıldı. Gözaltındakiler "Yaşasın 1 Mayıs" sloganıyla adliyeden çıktı. Yoldaşları ve aileleri tarafından alkışlarla ve sloganlarla ve "1 Mayıs alanı Taksim'dir yargılanamaz!", "Yaşasın 1 Mayıs", "1 Mayıs Alanı Taksim'dir" dövizleriyle karşılandılar.

Gözaltıların serbest bırakılmasının ardından Çağlayan Adliyesi önünde kısa bir basın açıklaması yapıldı. Mücadele Birliği Platformu'ndan Serpil Kaplan "1 Mayıs'ta Taksim'deyiz diye ilan etmiştik ve 1 Mayıs'ı Taksim'de kutladık. Tek kişi de olsak bu iradeyi göstereceğimizi onlar biliyor. Bizler bu yıl tüm engellemelere rağmen hep birlikte Taksim iradesini göstermiş olduk" dedi.

Devrimci Hareket adına yapılan konuşmada ise "Bizler Devrimci Hareket gençliği olarak 1 Mayıs'ta Taksim yasağına karşı Taksim'in halklara kapatılmayacağını haykırдық. Taksim 1 Mayıs Alanıdır" denildi.

Gözaltına alınmaya çalışılan gençlere müdahale ederken darp edilerek gözaltına alınan, Mücadele Birliği Platformu'ndan Yılmaz Ekşi ise emekli bir işçi olarak ilk kez 1976 yılında 1 Mayıs'ta Taksim'de olduğunu ve kanlı 77 1 Mayıs'ını yaşadığını belirterek "Bizler yoldaşlarımızı anmak için asla başka bir alanı düşünmedik kabul etmedik. Bu yıl da 1 Mayıs'ta Taksim'deyiz dedik. Bu işçi sınıfının ve burjuvazinin sınıf savaşımıdır. Bu burjuvaziye karşı bu savaştı. Evet, polisin saldırısı sonucu kafamız yarıldı, kemiklerimiz kırıldı. Ama irademizi kıramadık. Taksim'deki ısrarımızdan vazgeçmedik. Yaşasın 1 Mayıs, Taksim onurdur, Taksim Devrimdir" dedi.

Devrimci Gençlik Birliği (DGB) adına yapılan konuşmada Taksim iradesinin teslim alınmadığı vurgulandı. Meslek Liseliler Birliği (MLB) adına yapılan konuşmada ise meslek liselilerin işçi sınıfının yolundan yürüdüğü ifade edildi.

Yapılan ortak basın açıklamasında ise tüm baskı ve yasaklamalara rağmen ilerici, devrimci güçlerin Taksim iradesi gösterdiği belirtildi.

"1 Mayıs meşrudur ve hiçbir meydan işçi ve emekçilere kapatılmaz. Taksim Meydanı 1977'de 37 işçinin kanyla sulanmıştır. Bundan dolayı Taksim Meydanı 1 Mayıs alanıdır. Bugün de kazanan Taksim iradesi olmuştur" denilen basın açıklaması "1 Mayıs kızıldır kızıl kalacak!", "Gözaltılar tutuklamalar baskılar bizi yıldırılmaz!" sloganlarıyla bitirildi.

